

એહકામે શરીઅતનો મહાસમુદ્ર

શરીઅતના સમુદ્રથી નિકળેલી નહેરો

તરીકત

માર્ગ

દક્ષિણ

મંજિલે મકસૂદ

આ'લા હિત, ઈમામ અહ્મદ રગાની ઐતિહાસિક કિતાબ

‘મકાલુલ-ઓરફા-બે-એઅગારે-શારાખ-વ-ઓલોમા’

ના સોજન્ય થી લેયાર કરવામાં આવેલી કિતાબ

શરીઅત અને તરીકત

સંકળન, સંપાદન અને અનુવાદ

મુનાઝિરે અહલે સુન્નત, ખલીફ - એ - મુફ્તીએ આજે હિન્દ

હિત અલામા અદ્દુસ્સતાર હમદાની ‘મર્ઝફ’

પ્રકાશક

મર્કઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રા

ઇમામ અહ્મદ રગા રોડ, મેમણાવાડ, પોરબંદર, ગુજરાત.

www.markazahlesunnat.com

ન હો આકા કો સજદા, - આદમો - યૂસુફ કો સજદા હો,
મગાર સજદે-જરાએ-દાખ્ય-હે અપની શરીઅતા કા.
(અઝ: આ'લા હજરત)

- ★ શરીઅત જ અરસ અને મૂળ છે.
- ★ તરીકત નો આધાર શરીઅત પર જ છે.
- ★ શરીઅત અને તરીકત અલગ નથી.
- ★ શરીઅત વિના તરીકત અને મારેકત ની કોઈ હેસિયત નથી.

એ બધા વિષયો પર આ'લા હજરત, મુજદિદે દીનો મિલલત, ઈમામ અહુમદ રજા મોહદ્દિષ બરેલ્વી ની અજોડ અને ઐતિહાસિક કિતાબ :-

“મકાલુલ-ઓરફા-બે-અએગ્ગારે-શરાખ-વ-ઓલોમા”
ના સૌજન્ય થી ગુજરાતી ભાષા માં સંપાદન અને મુખ્ય અંશો રજૂ કરતી કિતાબ એટલે :-

શરીઅત અને તરીકત

સંકલન, સંપાદન અને અનુવાદ :-

મુનાજિરે અહુલે સુન્નત, ખલીફ્ફ-અ-મુફ્તી આગમે હિન્દ હજરત અલ્લામા અદ્વિતીય હમદાની ‘મર્ઝક’

-: પ્રકાશક :-

મર્ઝક અહુલે સુન્નત બરકાતે રજા
ઇમામ અહુમદ રજા રોડ, મેમણવાડ, પોરબંદર, ગુજરાત

“અનુકમિકા”

નં.	વિષય	પૃષ્ઠાનંબ.
૧.	પ્રસ્તાવના.	૩
૨.	સિરાતે મુસ્તકીમ શું છે ?	૧૦
૩.	શરીઅત ઝર્ઝરી છે, શરીઅત ને સમજવા ઇલમ ઝર્ઝરી છે.	૧૩
૪.	જાહિલ કદી પણ વલી બની શકે નહીં.	૧૭
૫.	તરીકત નો આધાર શરીઅત પર છે.	૨૫
૬.	વલી ની કરામત શું છે ?	૨૬
૭.	શરીઅત ની મહિત્વતા.	૨૭
૮.	હજરત જુનેદ ને તેમના પીરે આપેલી દુઆ.	૨૮
૯.	શરીઅત ને તજી દેનારો કચાં પહોંચેશો ?	૨૯
૧૦.	જાહિલ ને હરગિર પીર બનાવવો નહીં.	૩૦
૧૧.	હજરત બુસ્તામી નો એક પ્રસંગ.	૩૧
૧૨.	હવા માં ઉડતો શાખસ અને શરીઅત ની પાંદી.	૩૨
૧૩.	કુરાઅન-હદીષ નું સમર્થન અને તસવ્યુફ.	૩૩
૧૪.	કવ્યાલી સાંભળનાર કેવો છે ?	૩૪
૧૫.	તસવ્યુફ શું છે ?	૩૫
૧૬.	શરીઅત નો પાંદ જ સાચો સૂઝી છે.	૩૬
૧૭.	વલીનું દરેક આચરણ અને શરીઅત નું ત્રાજવું.	૩૮
૧૮.	હકીકત અને શરીઅત એક બીજા માટે આવશ્યક.	૪૦
૧૯.	શરીઅત વૃક્ષ છે અને હકીકત તેનું ફળ છે.	૪૧
૨૦.	શૈતાન કેવી રીતે છેતરીને ગુમરાહ કરે છે ?	૪૩
૨૧.	શરીઅત સાથે તસવ્યુફ નું સુસંગત હોવું.	૪૪
૨૨.	કરામત અને ઇસ્તિદરાજ ની ચકાસણી.	૪૬

ગુરતાવના

દરેક મો'મિન પાંચેય સમય ની દરેક રકાત માં અલ્લાહ તબારક વ તથાલા થી દુઅા કરે છે કે “એહેનસ-સિરાતલ-મુસ્તકીમ” અર્થાત “અમોને સીધા રસ્તે ચલાવ” દરેક મો'મિન ખુદા પાસે “સીધા રસ્તાની દુઅા કરે છે” અને ફક્ત દુઅા સુધી જ સિમિત નથી રહેતો બલ્કે થથાશક્તિ “સીધો રસ્તો” મેળવવા માટેના અથાગ પ્રયત્નો અને પરિશ્રમ પણ કરે છે. પણ સવાલ એ છે કે શું બધાને સીધો રસ્તો મળી જાય છે ? શું એવું પણ બને છે કે સીધા રસ્તાની શોધમાં માણસ ગુમરાહ થઈ જાય છે ?

કુરાન શરીફમાં છે કે જ્યારે શૈતાન ને અલ્લાહ તથાલાએ ‘મરદૂદ’ બનાવીને હાંકી કાઢેલ ત્યારે શૈતાને અલ્લાહ થી છલ્લેજ કરી કે એ અલ્લાહ ! મને કયામત સુધી ની મહોલત આપ. ઇરશાદ થયો કે તને મહોલત આપવામાં આવે છે. શૈતાન ને અલ્લાહે કયામત સુધી મહોલત આપી એટલે શૈતાને અલ્લાહ ને કહું કે “લ-અહતનેકણા-ગુર્રિયતહુ ઇલ્લા-કલીલા” એટલે કે હું આદમ ના વંશ ને અમુક લોકોને બાદ કરીને બાકીના બધાને ગુમરાહી ની ચક્કીમાં પીસી નામીશ. જેનો અર્થ એ થયો કે શૈતાન ઇન્સાન ના મોટા ભાગ ના વગને ગુમરાહ કરશે. જેથીજ કુરાન માં ઇરશાદ ફરમાવવા માં આવ્યો છે કે “ઇન્નશ-શયતાના-લિલ-ઇન્સાને-અદુવુમ-મુજીન” એટલે કે શૈતાન ઇન્સાન નો ખુલ્લો શગુ છે. શૈતાન નું એક જ કામ છે અને તે છે, ઇન્સાનો ને

ગુમરાહ કરવાનું. ઇન્સાન ને બહેકાવવા માટે શૈતાન જતજત ના અને ભાતભાત ના પેંતરા રચે છે. ક્યારેક બદીના કામો જેવા કે દાર, જુગાર, વ્યભિચાર, ચોરી, લુંટફાટ, વ્યાજખોરી, વિશ્વાસધાત, દગાબાગી, અપ્રમાણિકતા વગેરે જેવા દુઃખથો માં સંડોવીને ઇન્સાન ને સીધા રસ્તા થી દૂર હડસેલે છે તો ક્યારેક તેની ધાર્મિક માન્યતા માં વસવસા (શંકાઓ) નાખીને અને ક્યારેક તેને સીધો રસ્તો દેખાડવાની લાલચ માં તેના ઇસ્લામી અકીદા ને પાયા માંથી હયમચાવીને તેને ગુમરાહ કરે છે. બલ્કે જેને કુરાના માં “સિરાતે-મુસ્તકીમ” કહેવામાં આવેલ છે તે સિરાતે-મુસ્તકીમ એટલે કે સીધા રસ્તા પર બેસીને પણ શૈતાન લોકોને ગુમરાહ કરે છે. શૈતાને અલ્લાહ તબારક વ તથાલા ની બારગાહ માં ખુલ્લમ ખુલ્લા એકરાર કરતાં કહું છે કે “લ-અકઉદ્દના-લહુમ-સિરાતકલ-મુસ્તકીમ” (કુરાન શરીફ, પારા નં ૮, સ્કૂર-એ-આખ્રાફ, રૂક્સ નં. ૮, આયત નં. ૧૪) એટલે કે “લોકોને ગુમરાહ કરવા તેઓની પ્રતિક્ષા માં તારા સીધા રસ્તા પર બેસીશ” જેનો ભાવાર્થ એ થયો કે સીધા રસ્તા પર જનારાઓને શૈતાન ભાટકશે અને તેઓની અકીદાઓની માન્યતાઓ ને ભ્રષ્ટ કરીને તેઓને શૈતાન ગુમરાહ કરશે. કુરાન ના ખોટા ભાવાર્થો, હંદીષો ના મનઘડત અર્થાટનો અને શરીઅત ના મૂળભૂત સિદ્ધાંતો માં હસ્તક્ષેપ કરીને લોકોને બહેકાવશે. હલાલ ને હરામ અને હરામ ને હલાલ પુરવાર કરવાની ચેષ્ટાઓ કરીને લોકોના વિશ્વાસને ડગમગાવશે. તેઓને ખોટી માન્યતાઓ ના શિકાર બનાવશે અને તેવી ખોટી માન્યતાઓ જ સાચી ઇસ્લામી બાબતો છે, તેવો ભ્રમ લોકોના માનસ માં છસાવી ને તેઓના ઈમાન ની અમુલ્ય પુંજુ ને ધોળે દિવસે લુંટશે.

આવીજ અનેક ખોટી માન્યતાઓ પૈકીની એક માન્યતા, શૈતાને અમુક વગ્ભિં એવી ઠસાવી દીધી છે કે શરીઅત, તરીકત, હકીકત અને મારેફત એ ચારેચ અલગ અલગ રૂસ્તાઓ છે. બલ્કે ત્યાં સુધીની માન્યતા વ્યાપક રૂપે ફેલાવી છે કે તરીકત, હકીકત અને મારેફત ના પંથે ચાલનાર ને શરીઅત ની કોઈ આવશ્યકતા જ નથી. નમાઝ, રોગ્રા, હજ્જ, ઝકાત, હલાલ અને હરામ ના નિયમો એ બધું શરીઅત વાળાઓ માટે જ છે. તરીકત, હકીકત અને મારેફત વાળાઓને આ બધા નિયમોના પાલન ની ઝર્ઝર નથી કેમકે તેઓ એવા ઉંચા મરતબા સુધી પહોંચી ગયા છે કે તેઓને શરીઅત ના નિયમો લાગુ નથી પડતા, બલ્કે તેઓને શરીઅત ના નિયમો ના પાલન માંથી અમુક છુટછાટો અને સ્પેશ્યલ માફી છે.

અમુક જાહિલ અને પીર બની બેઠેલા ઘૂતારા લોકો ખુલ્લે આમ ચરસ, ગાંજા, અફીણ અને અન્ય નશીલા પદાર્થોનું સેવન કરે છે. તેઓને જ્યારે એવું કહેવામાં આવે છે કે જનાબ! આપ જે માદક અને કેફી દ્રવ્યો નો બિનદાસ્ત ઉપયોગ કરો છો, તે શરીઅત માં મના અને હરામ છે. ત્યારે તેઓ બેધડક એવો જવાબ આપે છે કે અમો તો તરીકત વાળા છીએ, અમોને શરીઅત ના કાનૂન લાગુ નથી પડતા. અમુક લોકો નમાઝ સંદર્ભ નથી પડતા, રોગ્રા નથી રાખતા અને દ્રલામ ના કાનૂન મુજબ હલાલ અને હરામ ના નિયમો નું છડેચોક ઉલંઘન કરે છે અને જ્યારે તેઓને આ અંગે નરીહત કરવામાં આવે છે ત્યારે તેઓ એવો ઉડાઉ જવાબ આપે છે કે અમો તરીકત વાળા છીએ. અમારા માટે શરીઅત ના નિયમો આવશ્યક નથી. નમાઝ-રોગ્રા ની પાંદી શરીઅત વાળા કરે છે, અન્ય દ્રલામી કાનૂનો નું પાલન શરીઅત વાળા કરે, અમો તરીકત વાળા ને તેનાથી

કંઈ પણ લાગે વળગો નહીં, કેમકે અમો એવા દરજા સુધી પહોંચી ગયા છીએ કે અમોને શરીઅત લાગુ જ નથી પડતી. કેમકે શરીઅત તો અમુક નિયમો, ફર્જો, વાજિબો, સુણનાતો, મુસ્તાહબો તથા હલાલ-હરામ ના અમુક કાનૂનો નું નામ છે, જ્યારે તરીકત માં અમો ખુદા સુધી પહોંચી ગયા છીએ. તરીકત તો ખુદાની મારેફત નો ઉછાળા મારતો સમુદ્ર છે જ્યારે શરીઅત તો તે સમુદ્ર ની સામે અમુક ટીપાં સમાન છે. જેથી ઉછાળા મારતા સમુદ્ર માં ઝંબુંજી રહેલા અમો તરીકત વાળાઓ ને શરીઅત ના છીછરા પાણી ની કશી જ દરકાર નથી.

માનુષલ્લાહ ! ખુદાની પનાહ ! ઉપરોક્ત વર્ણનીય માન્યતાઓ માં તે લોકો રાચે છે અને પોતાના અનુયાયીઓને પણ સંડોવે છે અને એવા ભ્રમ માં હોય છે કે અમો “સાચા-રૂસ્તા” પર જ ચાલી રહ્યા છીએ પણ હકીકત એ છે કે તેઓ સાચા રૂસ્તા થી ભટકી ને ગુમરાહી ના પંથે ચાલી રહ્યા છે. સીધા સાદા અને અફાન લોકો તેઓની આવી ભામક જાળ માં ફૂસાય છે. ખૂદ તો ગુમરાહ થાય છે અને પોતાની સાથે અન્યોને પણ ગુમરાહ કરે છે. હવે સવાલ એ છે કે શું શરીઅત, તરીકત, હકીકત અને મારેફત એ ચારેચ રૂસ્તા અલગ છે ? શું તરીકત, હકીકત અને મારેફત ના પંથે ચાલનાર ને શરીઅત ની આવશ્યકતા નથી ? તેનો જવાબ એ છે કે શરીઅત ની પાંદી વગાર તરીકત, હકીકત અને મારેફત નો કોઈ અર્થ જ નથી, કેમકે શરીઅત જ મૂળ છે અને તેની શાખાઓ તરીકત, હકીકત અને મારેફત છે. શરીઅત વૃક્ષ છે અને તરીકત વગેરે તેની ડાળીઓ છે. જેમ વૃક્ષ વગાર ડાળીઓનું કોઈ અસ્તિત્વ નથી તેમ શરીઅત વગાર તરીકત વગેરે નું પણ કોઈ અસ્તિત્વ નથી. બલ્કે તરીકત ની રાહ માં જે કંઈ પણ પ્રાપ્ત

થાય છે. તે શરીઅત ની પાબંદી નું જ ફળ છે.

આ'લા હજરત, અગ્રીમુલ બરકત, ઇમામે એહલે સુન્નત, ઇમામ અહેમદ રગા મોહદ્દિષે બરેલ્વી રદીઅલ્લાહો તચાલા અન્હો થી આ અંગે સન હિજરી ૧૩૨૭ (ઇ. સ. ૧૯૦૮) માં સવાલ પૂછવામાં આવેલો. આપે આ સવાલ ના જવાબ માં ઇલમનો દર્શિયો વહેતો કરી દીધો અને “મકાલુલ-ઓરફા-બે-એઅગ્રાહે-શરાચ-વ-ઓલોમા” નામની ઐતિહાસિક અને અજોડ કિતાબ લખી નાખી. જે કિતાબ નો સારાંશ અને તેના મુખ્ય અંશો ગુજરાતી અનુવાદ સ્વરૂપે વાંચકોની સેવામાં પ્રસ્તુત છે. જેના વાંચન થી એ હકીકત સામે આવી જશે કે શરીર, આત્મા, પ્રાણ અને દિલ ને સબંધિત હુકમો તથા તમામ ઉલ્લોમે ઇલાહી અને મારેફતે ઇલાહી નું નામ શરીઅત છે. જેના એક ટુકડા નું નામ તરીકત અને મારેફત છે. સમગ્ર ઉમ્મત ના આલિમો આ બાબતે સંગઠિત છે કે તરીકત, હકીકત અને મારેફત ના દરેક સિદ્ધાંત અને કાર્યને શરીઅત ના ત્રાજ્યે જોખવા માં આવશે. જે તે સિદ્ધાંતો અને કાર્યો શરીઅત ના નિયમોને અનુરૂપ અને સુસંગત હશે તો જ સ્વીકાર્ય ગણાશે અન્યથા તે રદ-બાતલ જ ગણાશે. શરીઅત ને તજુ ને અન્ય રાહે ખુદા સુધી પહોંચતું અશક્ય જ છે. શરીઅત નું ઇલમ પ્રાપ્ત કર્યા વગર તરીકત અને મારેફત નું ઇલમ પ્રાપ્ત થઈ શકતું જ નથી.

ઇમામ અહેમદ રગા બરેલ્વીએ વર્ણનીય કિતાબ માં કુરાખાન અને હંદીષ ના હવાલાઓ તથા ઔલિયા-એ-કિરામ ની મુક્કદસ જમાઅત ના ચાલીસ (૪૦) વલીઓ ના કથનો દ્વારા આ વિષય ની જે વિસ્તૃત છણાવટ કરી છે, તેની પ્રસંશા માટે શાબ્દો મળે તેમ નથી.

ખુદા એ તચાલા તેના પ્યારા મહેબૂબો આગમ સલ્લલાહો તચાલા અલેહે વસ્તુલમ ના સદકા માં દરેક મો'મિન ને શરીઅત ની જાણકારી અને પાબંદી આપે.

આમીન

પોરબંદર

તા. ૨૦/૧૦/૧૯૯૬

રવીવાર

બારગાહે 'રગા' નો અદના સવાલી

દાજુ અ. સત્તાર અ. હબીબ હામદાણી

(બરકાતી-રગવી-વૂરી)

અલ્લામા હમદાણી ની નવી કૃતિઓ
પ્રગટ થઈ ચુકી છે.

★ જલાલે મુસ્તાફા (ઉર્દૂ હિન્દી, ગુજરાતી)
★ મર્ઝિદ પ્રવેશ નિષેધ

(ઉર્દૂ હિન્દી, ગુજરાતી)

★ નબુવ્યત ના જૂઠા દાવેદારો અને
કાદીયાની મરહુમ (ઉર્દૂ અને ગુજરાતી)
★ મુજદિદે આગમ બ-ગભાને
મુહદિષે-આગમ (ગુજરાતી)

આજે જ સંપર્ક સાધો :-

મરકગે અહેલે સુન્નત બરકાતે રગા - પોરબંદર

મોબાઇલ : - ૯૮૭૯૩૦૩૫૫૭

બિલ્લિમયલલાહિરેહુમાનિરેહીમ

તમામ ખૂલ્લીઓ તે અલ્લાહ માટે કે જેણે શરીઅત નાગ્રિલ ફરમાવી અને પોતાના સુધી પહોંચવાનો શરીઅત ને અસીઓ બનાવ્યો. અને જેણે શરીઅત ને તજુને અન્ય માર્ગ અપનાવ્યો, તે નિઃશંક બહેકી ગયો અને ગુમરાહ થયો. અને દર્દ નાગ્રિલ થાય તે મહાન નબી પર કે જેઓ સલામતી ના માર્ગ તરફ બોલાવનારા મહાન માર્ગદર્શક છે. તે માર્ગ શરીઅત છે અને તે તરીકત છે, જે વાસ્તવમાં હકીકત છે. તે દ્વારા જ મારેફત પ્રાપ્ત થાય છે. તે માર્ગ ચાલવાથી જ મહાન અલ્લાહ સુધી પહોંચી શકાય છે.

આજકાલ લોકોમાં અમુક તત્ત્વો એવી માન્યતા ફેલાવવાના પ્રયત્નો કરે છે કે શરીઅત તો અમુક નિયમો, ફર્જો, વાજિબો, સુન્નતો, મુસ્તાહબો તથા હલાલ-હરામ ના કાનૂનો નું નામ છે. આ માન્યતા હળાહળ અફાનતા ભરેલી છે બલ્કે શરીઅત તો શરીર, પ્રાણ, આત્મા, હદ્દય ને સ્પર્શતી બાબતો તથા ખુદા નું ઇલ્મ અને ખુદા ની મારેફત ની અમયાદિત જાણકારી ને અનુલક્ષે છે. જેના એક ટુકડા નું નામ તરીકત અને મારેફત છે. જેથી જ તમામ ઔલિયા-એ-કિરામ ની વિરસ્ય બાબતો ને શરીઅત ના નિયમો દ્વારા ચકાસવામાં આવશે. જો તે બાબતો શરીઅત ને અનુરૂપ છે, તો તે સ્વીકૃત ગણાશે, નહિંતર તેવી બાબતો તજુ દેવાને પાત્ર ગણાશે. કેમકે શરીઅત જ આધાર સ્થંભ છે. બધી બાબતો નો મદાર શરીઅત પર છે. શરીઅત જ મૂળ હેતૂ છે. શરીઅત રાહ (ચાસ્તા) ને કહે છે. અને શરીઅતે-મુહુમ્મદિયા નો અર્થ મુહુમ્મદુર્સૂલુલ્લાહ સલ્લાહ્વાહો તથાલા અલેહે વસ્ત્વમ નો

રસ્તો છે. જે નિઃશંક સમગ્ર બાબતો ને આવરી લે છે. આ તે રસ્તો છે કે જેને પ્રાપ્ત કરવાની દુઆ દરેક મો'ભિન પાંચેય સમયની દરેક નમાઝ બલ્કે દરેક રક્ત માં કરે છે અને તે રસ્તા પર અડગા રહેવું દરેક મો'ભિન માટે વાજિબ હરાવવા માં આવ્યું છે. કુરાનાન શરીર ની પ્રથમ સૂરત એટલે કે સૂર-એ-ફાતેહા માં છે કે “અલ્હેનસ-સિરાતલ-મુસ્તાકીમ” અર્થાત “અમોને સીધા રસ્તો ચલાવ” જેનો ભાવાર્થ એ થયો કે અમને હિન્દુ મુહુમ્મદ સલ્લાહ્વાહો તથાલા અલેહે વસ્ત્વમ ના પંથે ચલાવ અને તેઓની શરીઅત પર સાબિત કરું (અડગા) રાખ.

તે માર્ગ મુસ્તાકીમ જે છે ?

હિન્દુ અદ્દુલ્લાહ ઈજને અભિાસ, હિન્દુ ઈમામ અભૂલ આલિયા તથા હિન્દુ ઈમામ હસન બસરી રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્ધુમ ફરમાવે છે કે :-

“અસ્સિરાતલ-મુસ્તાકીમ-રસૂલુલ્લાહે-સલ્લાહ્વાહો-તથાલા-અલેહે-વસ્ત્વમા-વ-સાહેભાહુ”

-: અનુવાદ :-

“સિરાતો મુસ્તાકીમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લાહ્વાહો તથાલા અલેહે વસ્ત્વમ તથા હિન્દુ અભૂલકર સિદ્ધીક અને હિન્દુ ઉમર ફાર્ઝ રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્ધુમ છે.”

ઉપરોક્ત હદ્દીષ ને હાકિમે હિન્દુ અદ્દુલ્લાહ ઈજને અભિાસ થી રિવાયત કરી છે.

● કુરાન શરીફ માં છે કે :-

આયત :- “વ-ઇન્ના-હિંગા-સિરાતી-મુસ્તકીમન-ફિતાબેઅૃ-
વલા-તત્ત્વબેઅૃસ-સુભુલા-ફ-તફર્કા-બેકુમ-
અન-સાબીલે હી-ગાલે કુમ-વસ્તાકુમ-બેહી-
લઅલ્વકુમ-તત્ત્વકુન”

(કુરાન શરીફ, પારા નં. ૮, સૂરથે-અન્નામ, ઇક્રાન નં. ૬, આયત નં. ૧૫૩)

-: અનુવાદ :-

(એ મહેબૂબ તમો ફરમાવી દો કે) “અને આ શરીઅત મારો સીધો રસ્તો છે તો તેનું અનુકરણ કરો અને તે ક્ષિવાય ના અન્ય રસ્તાઓ પાછળ ન જાઓ કે તે રસ્તાઓ તમોને ખુદાના માર્ગ થી અલગ કરી દે. અલ્વાહ તમોને તાકીદ કરે છે કે જેથી તમો પરહેજગારી અપનાવો”

ઉપરોક્ત આયત દ્વારા કુરાન માં સ્પષ્ટ ફરમાવી દેવામાં આવ્યું છે કે શરીઅત જ ફક્ત તે માર્ગ છે કે જેના દ્વારા ખુદા સુધી પહોંચી શકાય છે અને શરીઅત ને તજુને જે કોઈ અન્ય માર્ગ ચાલશે, તે રાહે-ખુદા થી અલગ ફંટાઈ જશે. અમુક લોકો એવું કહે છે કે તરીકત દ્વારા જ ખુદા સુધી પહોંચી શકાય છે. આ માન્યતા અજ્ઞાનતા અને બુધ્યીહીન કક્ષાની છે કેમકે થોડુંક પણ ભણેલો-પટેલો સારી પેઢે જાણે છે કે તરીકત પણ માર્ગ ને કહેવામાં આવે છે. મંગીલ નું નામ તરીકત નથી. તો જ્યારે તરીકત પણ એક માર્ગ છે તો તે માર્ગ જો શરીઅત થી અલગ ફંટાતો હશે તો તે માર્ગ કુરાન ની સાક્ષી મુજબ હરગિગ ખુદા સુધી પહોંચશે નહીં. બલ્કે શૈતાન સુધી લઈ જશે. કેમકે જે માર્ગ શરીઅત ની વિરુદ્ધ નું છે તે માર્ગ પથિક ને જન્મત ના બદલે જહીનમ માં જ પહોંચાડશે. તો સાબિત થયું કે તરીકત તે પણ શરીઅત જ છે

અને શરીઅત નો એક પ્રકાશિત ભાગ છે. તરીકત નું શરીઅત થી અલગ હોવું અશક્ય જ છે અને જે વ્યક્તિ તરીકત ને શરીઅત થી વિપરિત માને છે તે ખુદાની રાહ તજુને ઇદ્લીસ ની રાહ અપનાવી રહ્યો છે.

તરીકત માં જો કંઈ પણ ગુમભેદો અને કર્ષક પ્રાપ્ત થાય છે તે બધું શરીઅત ની પાબંદી નું જ ફળ છે. શરીઅત ની પાબંદી કર્યા વગર જે કંઈ પણ મળે છે તે ફક્ત ગુમરાહી અને અંધકાર જ છે. મોટા મોટા જોગીઓ, મુનીઓ અને પાદરીઓને ઘણી વખત મોટા મોટા કર્ષક થાય છે પણ તે કર્ષક અગાબ અને જહીનમ ની તરફ જ ટસડી જાય છે.

શરીઅત એક વિશાળ અને ઉંડો સમુદ્ર છે, જ્યારે તરીકત તેમાં થી નિકળોલી એક નહેર છે. જો નહેર નો સબંધ સમુદ્ર થી કપાઈ જશે તો પરિણામ એ આવશે કે ખૂદ નહેર સુકાઈ જશે. નહેર સુકાઈ જશે તો તેનાથી સમુદ્ર ને કંધજ ફરક નહીં પડે. નહેર સમુદ્ર થી કપાઈ જવાના કારણે તે નહેર દ્વારા જે વિસ્તાર ને પાણી મળતું હશે તે વિસ્તાર સુકાઈ જશે અને ત્યાંના ફૂલ-ગાડ વાતાવરણ ની ગરમી અને સુર્યની અગ્નિના કારણે બળી ને ભસ્મીભૂત થઈ જશે. તેવી જ રીતે તરીકત ની જે નહેર શરીઅત ના સમુદ્ર થી કપાઈ જશે, તેના પણ તેવા જ હાલ-હેવાલ થશે. જેવું કે કુરાન માં ઇરશાદ છે કે “નાઝ્લાહિલ-મોઅકદતુન-તતલેઓ-અલલ-અફાદા” (કુરાન શરીફ, પારા નં. ૩૦, સૂરતુલ હુમારુ, આયત નં. ૬/૭) અર્થાત “અલ્વાહ ની ભડકાવેલી આગ દિલો પર ચાટે છે.” તેઓની હાલત એ હોય છે કે અંદર થી ઈમાન બળીને ખાક થઈ જાય છે અને બાહ્ય દેખાવમાં તો જાણે ખળખળ વહેતું પાણી દ્રષ્ટિગોચર થાય છે. પણ હકીકત એ છે કે જે પાણી દેખાઈ રહ્યું છે તે એક ભ્રમ છે, જેવું કે મૃગાજીન.

ઉપરાંત, દરેક પાણી પીવા યોગ્ય નથી હોતું. જેમકે સમુદ્ર નું પાણી તેમાં રહેલી ખારાશ ના કારણે પી શકાતું જ નથી. ખેતી ના ઉપયોગ માં આવતું નથી. જ્યારે વરસાદ, નદી, તળાવ અને કુવા વગેરે નું પાણી અનેક ઉપયોગ માં આવે છે અને તેના થી અરાંખ્ય ફાયદાઓ મેળવી શકાય છે. તો શરીઅત છે, તે મધૂર જળ છે. અને શરીઅત ને તજુ ને જે માર્ગ છે, તે ખારું પાણી છે. જેમકે “હાગા-અગભુન-કુરાતુન-વ-હાગા-મિલહુન-ઉજાગુન” (કુરઆન શરીફ, પારા નં. ٩٦, સૂરાએ કુરકાન, આયત નં. ૫૩) અર્થાત “એક અતિ મીઠુ મધૂર છે અને એક એકદમ ખારું છે.” તો જે ખારું પાણી છે તે શૈતાન ના વસવસા અને દગ્ગાબાગી છે. માટે જેઓ મીઠા પાણી થી ફાયદો લેનારા છે તેઓના માટે ઝર્ઝરી છે કે તેઓ પાણી ના રંગ અને સ્વાદ ની પ્રથમ ચકાસણી કરી જુએ. જો તેનો સ્વાદ શરીઅત ની મર્યાદા માં રહેલું મીઠું અને મધૂર છે તો તે ઝર્ઝર સ્વીકૃત છે અને જો તેવું નથી, તો સમજુ લો કે આ પણ શૈતાનીય-જળ છે. પણ અફ્સોસ ! આજ ના યુગ માં મીઠા અને ખારા પાણીનો તફાવત જોવાની, સમજવાની, ચકાસવાની કે પરખવાની કોઈને પડી નથી. બલ્કે ખારું અને દુર્ગંધ મારતું જળ અમુક લોકો શૈતાન ના બહેકાવવા માં આવીને ગટગાટાવી ને પીતા હોય છે અને એવા ભ્રમ માં હોય છે કે હિંદાયત ના નીરવ નીરનું પાન કરી રહ્યો છું પણ હકીકત માં તો તે ગુમરાહી નું તજય-જળ પોતાના જઢર માં સંગ્રહી રહ્યો છે.

દેખ પણ શરીઅત ની ઘરૂરત છે અને

શરીઅત ને સમજવા માટે ઈલ્મ ની ઘરૂરત છે.

શરીઅત એક એવો અનિવાર્ય અને આવશ્યક માર્ગ

છે કે જેની દરેક ક્ષણે મો'મિન ને ઝરૂરત છે. શરીઅત વગર શ્વાસ લેવું પણ દુર્લભ છે. જીવન ની દરેક પળ બલ્કે જીવન નાં અંતિમ શ્વાસ સુધી શરીઅત વગર ચાલવાનું નથી અને જે લોકોએ તરીકત ના માર્ગ કદમ રાખ્યા છે, તેઓના માટે તો શરીઅત અતિ-આવશ્યક છે. કેમકે જેમ જેમ માર્ગ વધુ અટપટો અને ભુલ-ભુલામણી વાળો હોય છે, તેમ તેમ માર્ગદર્શક ની આવશ્યકતા તીવ્ર સ્વરૂપે હોય છે. જે લોકો ઇબાદત દ્વારા દરજાઓ હાસિલ કરી રહ્યા હોય છે તેઓ ના માટે શરીઅત વધુ આવશ્યક છે અને શરીઅત નું પાલન શરીઅત ના ઈલ્મ ની જણકારી દ્વારા જ પ્રાપ્ત થાય છે.

દરીષ

● હિન્દુ નિર્મલા માં હિન્દુરત વાખેલા જિન અસકા રદીઅલ્લાહો તાથાલા અનહો થી રિવાયત કરે છે કે હુગ્ઝરે અકદસ સલ્લાલ્લાહો તાથાલા અલેહે વસત્લમ ફરમાવે છે કે :-

“અલ-મુતાબલોદુન-બેગોરે-ફિકહિન-કલ-હિમારે-ફીત-તાહૂન-” અર્થાત :- “ફિકહ (શરીઅત નું ઈલ્મ) વગર ઇબાદત માં પડનારો એવો છે કે જેમ કે ચક્કી ખેંચનારો ગધેડો કે કષ્ટ સહન કરે અને નફો કંઈ ન મેળવે”

● અમીરુલ મો'મેનીન, સૈયદના હિન્દુરત અલી રદીઅલ્લાહો તાથાલા અનહો ઈરશાદ ફરમાવે છે કે :-

“કસમા-જહરી-ઇષનાને-જહેલુન-મુતનસ્સેકુન-વ-આલિમુન-મુન્હિતેકુન”

-: અનુવાદ :-

“બો વ્યક્તિઓ એ મારી કમર તોડી નાખી.

એક જહિલ આંદ્રિં અને બીજો તે આલિમ કે જે જહેર માં ગુનો કરે છે.”

માટે, એ પ્રિય ! જાણી લે, કે શરીઅત એક એવી ઇમારત છે કે જેનો પાયો અકીદો છે અને નેક અમલ તેના પર નું ચણતર છે. અને તે પાચા ઉપર જે દિવાલ ચણવા માં આવે છે અને જ્યારે તે દિવાલો ગગનચુંભી ઊંચાઈ ધારણ કરે છે, ત્યારે તે તરીકત ની મંજિલ હોય છે અને બાંધકામ નો સર્વમાન્ય નિયમ છે કે જેમ દિવાલ ની ઊંચાઈ વધુ તેમ તેના પાચાની ઊંડાઈ વધુ હોવી જરૂરી છે. ઉપરાંત, દિવાલ નો ઉપર નો ભાગ નીચેના ભાગ ઉપર જ આધારિત હોય છે. જે દિવાલ નો નીચેનો ભાગ ખસેડી લેવામાં આવે તો ઉપર નો ભાગ આપોઆપ કડડભૂસ કરીને ગ્રભીનદોસ્ત થઈ જશે. તો જો કોઈ તરીકત ની બુલંદ દીવાલ ચણે અને અમુક ઊંચાઈ ધારણ કર્યા બાદ તેની બુદ્ધિ ભ્રષ્ટ થઈ જાય અને એવું વિચારે કે હવે તો ઊંચાઈ પ્રાપ્ત કરી લીધી છે. નીચેના ભાગ એટલે કે પાચા એટલે કે શરીઅત ની કોઈ જરૂર નથી અને તે વ્યક્તિ પોતાના તરંગી વિચાર ને અમલ માં મુકી શરીઅત રૂપી પાયો ખોદી નાખે તો પરિણામ એ આવશે કે તેની ચણેલી તરીકત ની દિવાલ કાટમાળ માં ફેરવાઈ જશે.

● ઓલિયા-એ-કિરામ ફરમાવે છે કે જહિલ સૂઝી શૈતાન નો મશાખરો છે એટલે કે શૈતાન તેની મસ્કરી કરે છે.

દર્શિષ

ઇમામ તિર્મિઝી અને ઇજને માજા હગરત અદ્દુલ્લાહ ઇજને અદ્બાસ રદીઅલ્લાહો તાદાલા અનહો થી રિવાયત કરે છે કે હુગ્રે અકદસ સલલ્લાહો તાદાલા અલૈહે વસલ્લમે પોતાની ઉમ્મત ને ચુસ્તપણે શરીઅત ની પાંબંદી કરવાના આદેશો આપ્યા છે અને પોતાની ઉમ્મત ના આલિમો ને અંબિયા-એ-કિરામ ના વારખદારો હરાવ્યા છે. જેવું કે હદીષ માં ઇરશાદ છે કે “ઇન્નાલ-ઓલોમાઅ-વરખતુલ-અંબિયાએ” અર્થાત : “નિઃશંક, આલિમો અંબિયા ના વારખદારો છે.” હવે એ જાણીએ કે આલિમો કઈ બાબત માં નબીઓ ના વારખદારો છે ? તો સ્પષ્ટ છે કે આલિમો અંબિયા ના ઇલમ ના વારખદારો છે. અને તે ઇલમ એટલે કે “ઇલ્મે-

“ફકીહુન-વાહેદુન-અશદ્દો-અલશ-શયતાને-મિન-અલ્ફે-આબેદીન”

-: અનુવાદ :-

“એક ફકીહ (શરીઅત નું ઇલમ ધરાવનાર) શૈતાન માટે એક હજાર આંદ્રિં થી ભારે છે.”

જેથી જ શરીઅત ના ઇલમ વગાર મુજાહેદો કરનાર ને શૈતાન આંગળી ના ટેરવે નચાવે છે. મોટા માં લગામ અને નાક માં કડુ પહેરાવીને જ્યાં ઇચ્છે છે ત્યાં ચકરાવે ચટાવે છે. અને તે જહિલ ઇબાદત કરનારો એવું સમજે છે કે “વ-હુમ-ચહસબૂના-ઇન્નહુમ-ચુહસેનૂના-સુનાના” (કુરાઅન શરીફ, પારા નં. ૧૬, સૂરથે કહુફ, આયત નં. ૧૦૪) એટલે કે “તે પોતાના મન માં એવું સમજે છે કે હું ઉત્તમ કાર્ય કરી રહ્યો છું” પણ વાસ્તવિકતા એ છે કે તે શૈતાન ના હાથ ની કઢપુતલી બની બેઠો છે.

અંબિયા-એ-કિરામ હમેંશા પોતાની ઉમ્મત ને શરીઅત ની તરફ જ બોલાવેલ છે. કેમકે શરીઅત જ અલ્લાહ સુધી પહોંચાડનારો માર્ગ છે. હુગ્રે અકદસ સલલ્લાહો તાદાલા અલૈહે વસલ્લમે પોતાની ઉમ્મત ને ચુસ્તપણે શરીઅત ની પાંબંદી કરવાના આદેશો આપ્યા છે અને પોતાની ઉમ્મત ના આલિમો ને અંબિયા-એ-કિરામ ના વારખદારો હરાવ્યા છે. જેવું કે હદીષ માં ઇરશાદ છે કે “ઇન્નાલ-ઓલોમાઅ-વરખતુલ-અંબિયાએ” અર્થાત : “નિઃશંક, આલિમો અંબિયા ના વારખદારો છે.” હવે એ જાણીએ કે આલિમો કઈ બાબત માં નબીઓ ના વારખદારો છે ? તો સ્પષ્ટ છે કે આલિમો અંબિયા ના ઇલમ ના વારખદારો છે. અને તે ઇલમ એટલે કે “ઇલ્મે-

શરીઅત” છે. જાહિર અને બાતિન બન્ને ઇલ્મો “ઇલ્મે-શરીઅત” ના કારણે જ પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યાં સુધી કે વિલાયત કે જેમાં ઇલ્મે-બાતિન વિશે સ્વરૂપે હોય છે તે વિલાયત પણ ઇલ્મે-જાહિર ને અનુલક્ષી ને હોય છે.

કોઈ જાહિર કદી પણ વલી નથી બની રહે

● અલ્લામા મુનાદી “શરહે જમેઅ સગીર” માં તથા આરિફ બિલ્લાહ સૈયદી અદ્વૃત ગની નાદ્દુસી પોતાની કિતાબ “હુદ્દૈકા-નદીચ્ચા” માં વર્ણન કરે છે કે હિન્દુરત ઇમામ માલિક રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“ઇલ્મુલ-બાતિને-લા-યાઅરફહુ-ઇલ્લા-મન-અરફા-ઇલ્મગ-જાહિરે”

-: અનુવાદ :-

“ઇલ્મે બાતિન તે જ જાણી સકશે કે જે ઇલ્મે-જાહિર જાણો છે”

● હિન્દુરત ઇમામ શાફુદી રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :- “મતખગલ્લાહો-વલીયન-જાહેલન”

-: અનુવાદ :-

“અલ્લાહે કદી પણ કોઈ જાહીલ ને પોતાનો વલી નથી બનાવ્યો”

જેનો અર્થ એ છે કે અલ્લાહુ કોઈ જાહીલ (અજ્ઞાન) ને તેની જહાલત ની હાલત માં યથાવત રાખીને વિલાયત નથી અર્પણ કરતો અને જેથી જ અગાર કોઈ જાહીલ ને વિલાયત અર્પણ કરવાની હોય છે તો સો પ્રથમ તેને “ઇલ્મ”

અતા ફરમાવવા માં આવે છે ત્યાર બાદ જ તેને “વલી” બનાવવા માં આવે છે. કેમકે વિલાયત ઇલ્મે બાતિન પર આધારિત છે. તો જે ઇલ્મે-જાહિર (શરીઅત નું ઇલ્મ) નથી જાણતો, તેને ઇલ્મે બાતિન ની જાણકારી કેવી રીતે મળી શકે.

● અલ્લાહુ તબારક વ તથાલા સબંધે બંદાઓ માટે પાંચ (૫) ઇલ્મો છે. (૧) ઇલ્મે-જાત (૨) ઇલ્મે-સિફાત (૩) ઇલ્મે-અસ્માઅ (૪) ઇલ્મે-અફચાલ અને (૫) ઇલ્મે-એહકામ.

ઉપરોક્ત પાંચેચ ઇલ્મો કમવાર કઠીન છે એટલે કે સૌથી કઠીન ઇલ્મે-જાત અને સૌથી સરળ ઇલ્મે-એહકામ છે. “ઇલ્મે-એહકામ” એટલે કે શરીઅત નું ઇલ્મ કે જે ઉપરોક્ત વર્ણનીય પાંચ (૫) ઇલ્મો માં સૌથી સરળ અને સહેલું ઇલ્મ છે. તો જે શખ્સ ઇલ્મે એહકામ કે જે પહેલું પગાથિયું છે તેમાં જ લાચાર છે તે શખ્સ અંતિમ પગાથિયા રૂપે નું “ઇલ્મે-જાત” કેવી રીતે મેળવી શકશે. જે શખ્સ સીડી નું પ્રથમ પગાથિયું નથી ચડી સકતો તેના માટે એવી આશા રાખવી નરી મુખર્યાઈ જ છે કે અંતિમ પગાથિયે પહોંચીને ત્યારબાદ છત ઉપર પહોંચી જશે.

તો પુરવાર થયું કે સૌથી આસાન ઇલ્મે-એહકામ એટલે કે શરીઅત નું ઇલ્મ છે અને ઓલોમા-એ-કિરામ શરીઅત ના ઇલ્મ માં નિષ્ઠાાંત હોય છે. આ ઇલ્મે-શરીઅત ની રોશાની થી જ આલિમો હિદાયત ના માર્ગ ઉપર લોકોને આમંત્રે અને આકર્ષે છે. જેથી જ આલિમો ને નભીઓ ના વારસદાર કહેવામાં આવ્યા છે. તે આલિમો માં “બા-અમલ” અને “બે-અમલ” બધા નો સમાવેશ થઈ જાય છે.

● અલ્લાહ તબારક વ તથાલા ફરમાવે છે કે :-

આયત :-

“સુખ્મા-અવરષનલ-કિતાબલ-લગ્નીનસ-તફ્ખયના-મિન-ઇબાદેના-ફ-મિનહુમ-જાલેમુન-લે-નફ્સોણી-વ-મિનહુમ-મુક્તાસોદુના-વ-મિનહુમ-સાબેકુન-દિલ-ખચરાતો-ટો-ધગનિલ્વાહે-ઝાલેકા-હૃવલ-ફગ્લુલ-કબીર”

કુરાન શરીફ : પારા નં. ૨૨, સૂરાએ ફાતિર, ૩૫૦ નં. ૧૬, આયત નં. ૩૨

-: અનુવાદ :-

“પછી અમોચે કિતાબ ના વારસદાર બનાવ્યા પોતાના ચુંટી કાઢેલા બંદાઓને, કે જેમાં થી કોઈ તો પોતાની જન પર ગુલ્બ કરનારા છે, કોઈ મદ્યમ કક્ષા માં છે અને કોઈ ખુદા ના હુકમ થી ભલાઈ માં આગળ આગળ રહેનારા છે, આજ મોટો ફગ્લ છે”

ઉપરોક્ત આયત માં આલિમો ના ત્રણ પ્રકાર બતાવવા માં આવ્યા છે.

- (૧) પોતાની જન ઉપર ગુલ્બ કરનારા એટલે કે અમલ ન કરનારા અને ગુનેહગાર.
- (૨) મદ્યમ પ્રકાર ના.
- (૩) નેકી અને ભલાઈ ના કામ માં અતિ ઉત્સાહ રાખી હમેંશા મોખરે રહેનારાઓ.

ઉપરોક્ત ત્રણોય પ્રકાર ના આલિમોને ખુદાએ કિતાબ (કુરાન) ના વારિસો કહ્યા, ફક્ત વારિસો જ ન કહ્યા બલ્કે પોતાના ચુંટી કાઢેલા બંદાઓ કહ્યા. અને તે બંદાઓ માં અમલ કરનારા, અમલ ન કરનારા અને તે બન્ને ની વચ્ચે

રહેનારા તમામ પ્રકાર ના આલિમોને આવરી લેવામાં આવ્યા છે. જેવું કે હંદીષ માં ફરમાન છે.

દ્વિષ

કુરાન શરીફ ની વર્ણનીય આયત ની તફ્સીર માં સરકારે દો-આલમ સલ્લાહો તથાલા અલયહે વસલ્લમ ઈરશાદ ફરમાવે છે કે :-

“સાબેકોના-સાબેકુન-વ-મુક્તાસેદોના-નાજુન-વ-ઝાલેમોના-મગફ્ફલ-લહુ”

-: અનુવાદ :-

“અમારા માં જે ભલાઈ માં મોખરે રહ્યો તે મોખરે રહ્યો, જે મદ્યમ હાલ માં રહ્યો તે નજાત વાળો છે અને જેણે પોતાની જન પર ગુલ્બ કર્યો (ગુનોહ કર્યો) તેની પણ માફી છે”

ઉપરોક્ત દ્વિષ ને અકીલી, ઈજનુલ-અલા, ઈજને મરદ્દ્યા, અને બયહકી એ બચાષ માં તથા બગવીએ માલિમ માં અમીરીલ મોઅમેનીન હુઝરત ઉમર ફાઝિકે આગમ થી તથા બયહકી અને ઈજને મરદ્દ્યાએ ઈજને અમૃ ઈજને નજાર મારફત હુઝરત અનસ રદીઅલ્લાહો તથાલા અનહુમ થી રિવાયત કરી છે.

દ્વિષ

બજાગે હુઝરત અબૂ હુરૈરા થી, તિભાનીએ જુન્દુબ ઈજને અબુલ્લાહ અને અબી બરગા અરલમી રદીઅલ્લાહો તથાલા અનહુમ થી હસન-સનાદ દ્વારા રિવાયત કરી છે કે હુઝૂરે અકદસ સલ્લાહો તથાલા અલયહે વસલ્લમ ઈરશાદ ફરમાવે છે કે :-

“મધ્યલુલ-લગ્ની-ચુઅલ્લેમુન-નાસલ-ખયરા-વ-ચુણ્ણી-નાફસાહુ-મધ્યલુલ-ફતીલતુન-તુદીઉનાસ-વ-તોહરેકો-નાફસાહુ”

-: અનુવાદ :-

“જે શાખા લોકોને શિક્ષણ (શીખામણ) આપે છે અને પોતાને ભુલી જાય છે તેનું દ્રષ્ટાંત એવું છે કે એક દીવા ની વાડ કે જે લોકોને પ્રકાશ આપે છે અને સ્વંય ને બાળે છે”

ઉપરોક્ત હદ્દીષ નો ભાવાર્થ એ થયો કે જે આલિમ અન્યો ને તો નસીહત કરે છે પણ તે નસીહત પર ખુદ અમલ કરતો નથી, તે એક મીણબતી અથવા દીવા સમાન છે કે ખુદ ને તો આગ માં બાળે છે પણ અન્યોને તો પ્રકાશ આપે જ છે. જેથી જ બુગુગાને દીને ફરમાવ્યું છે કે જે આલિમ શરીઅત ના નિયમો નું પાલન કરે છે તેની સૌશાની ચાંદની ની માફક ઠંડી અને પ્રકાશિત છે કે ખુદ પ્રકાશિત છે, અન્યોને પ્રકાશિત કરે છે અને સાથે સાથે ખુદ પણ શીતળતા ભોગવે છે અને અન્યોને પણ ઠંડક નો અનુભવ કરાવે છે. અને જે આલિમ પોતે શરીઅત પર અમલ નથી કરતો તે એક “શમાા” (મીણબતી) ની માફક છે કે ખુદ તો સળગે છે પણ તમોને અવશ્ય ફાયદો પહોંચાડે છે.

કુરઆન શરીફ માં આલિમોને કે જે સહીંહ અકીદા ધરાવતા હોય, તેવા આલિમોને ખુદાએ પોતાના ચુંટેલા બંદાઓ કહ્યા, તો તેઓ નિઃશંક આલિમે રજ્જીબાની થયા. આલિમે રજ્જીબાની ની ઓળખાણ કુરઆન શરીફ માં એ રીતે આપવામાં આવે છે કે :-

આયત :-

“વલા-કિન-કૂન્ઝ-રજ્જાનિચિના-બેમા-કુન્ઝુમ-તચ્છલમુનલ-કિતાબા-વ-બેમા-કુન્ઝુમ-તદદિસ્કૂના”

કુરઆન શરીફ : પારા નં. 3, સૂરાએ આલે ઇમરાન, રજ્જૂઅ નં. 8, આયત નં. 76

-: અનુવાદ :-

“રજ્જીબાની થઈ જાવ, એટલા માટે કે તમો કિતાબ (કુરઆન) શીખવો છો અને એટલા માટે કે તમો શિક્ષણ આપો છો”

ઉપરોક્ત આયત માં “રજ્જીબાની” હોવાના ગુણો એ વર્ણન થયા કે કિતાબ શીખવી અને શીખવવી અને આ કિતાબ ના શિક્ષણ ના ફળ રૂપે શરીઅત ના હુકમો ની જાણકારી, તેની રખેવાળી તથા તે હુકમોના અનુસંધાને લોકોને શિખામણો આપવી, તે બધા સદગુણો આલિમે રજ્જીબાની ને પ્રાપ્ત થાય છે અને આલિમે રજ્જીબાની શરીઅત ના નિયમો ની સંપૂર્ણ જાણકારી સાથે સાથે તેનું ચુસ્ત પણે પાલન પણ કરે છે.

● ઇને હાતિમે સઈદ ઇને ગુલેર થી રિવાયત કરી કે હજરત અદ્વુલ્લાહ ઇને અબ્બાસ રદીઅલ્લાહો તાાલા અન્હુમા ફરમાવે છે કે “રજ્જીબાની નો અર્થ ફિક્હ શીખવનાર થાય છે.” (ફિક્હ એટલે શરીઅત ના નિયમો)

● દારમીએ પોતાની સુનન માં ઇને અબ્બાસ જિન જરીર અને ઇને હાતિમ થી તથા મુજાહિદ ઇને જરીર અને ઇને ગુલેર થી રિવાયત કરે છે કે હજરત અદ્વુલ્લાહ ઇને અબ્બાસ ના શિષ્યો હજરત ઇમામ મુજાહિદ તથા ઇમામ સર્દિદ ઇને

ઝુઝેર રદીઅલ્વાહો તથાલા અન્હુમ ઈરશાદ ફરમાવે છે કે “રજાનીના-ઓલોમાઓ-કુકહાઓ” એટલે કે ફિક્ષ જાણનારા આલિમો રજાની છે.

જે શખ્સ પોતાની અજ્ઞાનતા અને ગુમરાહી ના કારણે શરીઅત નું ઈલ્મ ધરાવનારા આલિમો ને તુચ્છ ગણે છે અને પોતાને તરીકત અને મારેફત ના પંથે ચાલનારો સમજે છે. તે શખ્સ ના દિલ ની આંખો કુટી ગઅલી છે. આલિમે શરીઅત ને હલકો સમજનાર માટે હંદીષ માં શું ચેતવણી આપવામાં આવી છે તે જોઈએ.

હંદીષ

હિન્દુત્વ અભૂષા શયખ ‘તૌભીખ’ માં હિન્દુત્વ જબિર તથા લિખાનીએ “મોઅજ્બે-કબીર” માં ઈમામ તિર્મિગી દ્વારા હસન છરાવવા માં આવેલી સનદ થી હિન્દુત્વ અભી ઉમામા રદીઅલ્વાહો તથાલા અન્હુમા થી રિવાયત કરે છે કે હુઝૂરે અકદસ સરકારે દો આલમ સલ્લલ્વાહો તથાલા અલયહે વસલ્લમ ઈરશાદ ફરમાવે છે કે :-

“ખલાષતુન-લા-યસતાખેફો-બે-હક્કેહિમ-મુનાફિફૂન-નથયનુન-નિફાડો-ગુશશયબતે-હિલ-ઇરલામે-વ-ગુલ-ઇલ્મે-વ-ઇમામુન-મુકસિતુન”

-: અનુવાદ :-

“જે ખુલ્લો મુનાફિક છે તે ગ્રણ વ્યક્તિઓનો હક હલકો સમજશે. (૧) તે વૃદ્ધ કે જેને ઈરલામ માં જ ઘડપણ આવ્યું (૨) આલિમે દીન (૩) ન્યાય કરનાર બાદશાહ”

ઉપરોક્ત હંદીષ નો ભાવાર્થ એ છે કે ગ્રણ શખ્સો અતિ-આદર ને પાત્ર છે. (૧) તે બુઢો શખ્સ કે જેણે સમગ્ર જીવન ઈરલામ માં વિતાવ્યું અને ઈરલામ માં રહીને તે શખ્સ ને ઘડપણ આવ્યું (૨) આલિમે દીન કે જે સુણી સહીબુલ અકીદા હોય (૩) ન્યાય પ્રિય રાજા, આ ગ્રણેય વ્યક્તિઓ આદર ને પાત્ર છે, પણ જે શખ્સ ખુલ્લો મુનાફિક છે તે આ ગ્રણેય આદરણીય વ્યક્તિઓ નો આદર નહીં કરે. ટૂંક માં ફક્ત એટલું કે આલિમે દીન ની તારીખ કરવાનો જે આદેશ છે, તે પણ શરીઅત નો તુઝૈલ છે. કેમકે તે આલિમે-દીન માં અને સામાન્ય વ્યક્તિમાં ફક્ત એક જ તફાવત છે કે તે આલિમ નો સીનો શરીઅત ના ઈલ્મ થી છલકાચેલો છે. શરીઅત ના ઈલ્મ ની વિશિષ્ટતાએ જ તેને આદર ને પાત્ર બનાવેલ છે. તો જેમ એક સામાન્ય વ્યક્તિ ફક્ત શરીઅત ના કારણે આદરણીય બનેલ છે, તેવી જ રીતે શરીઅત ના ઈલ્મ થી અજ્ઞાન અને શરીઅત ના નિયમો નું ઉલંઘન કરનાર ધિક્કાર ને પાત્ર છે. તેવી જ રીતે જે માર્ગ પછી તે તરીકત હોય, મારેફત હોય કે હકીકત હોય, તે બધા જ્યાં સુધી શરીઅત ની મર્યાદા માં છે ત્યાં સુધી રાહે-ખુદા છે અને જ્યારે તે માર્ગ શરીઅત ની હંડ રેખા ની બાહુર જઈ, શરીઅત વિરુદ્ધ નું થઈ ગયું, તો તે માર્ગ પણ રાહે-શૈતાન બનીને તિરસ્કૃત બની જશે.

ઉપરોક્ત વર્ણન થી પુરવાર થયું કે ઓલોમા-એ-શરીઅત હરગિાર તરીકત ના માર્ગ માટે અવરોધ રૂપ નથી, બલ્કે તે માર્ગ ચાલવાના નિરક્ષક અને સહાયક છે. બલ્કે તરીકત ના દ્વાર ને ઉધાડનારા છે.

તરીકત શરીઅત થી અલગા નથી, તરીકત નો આધાર શરીઅત પર છે

શરીઅત મૂળ છે. અને તરીકત વગેરે તેની શાખા હોવાના કારણે તેના થી અલગા નથી. અલબતા શરીઅત ની પેટા શાખા હોવાના કારણે તે શરીઅત પર જ આધારિત છે. આ સંબંધે રાહે-તરીકત ના મહાન ઓલિયા-એ-કિરામ ના દરશાદો આધારભૂત કિતાબોના હવાલા થી અતે રજૂ કરવામાં આવે છે. તેના વાંચન થી ચોક્કસ ખાત્રી થઈ જશે કે શરીઅત ની મહાનતા સર્વમાન્ય છે.

● હુગ્ર પુરનૂર, કુત્બુલ-દરશાદ, પીરાને પીર, સૈયદના ગોપે આગ્રમ રદીઅલ્લાહો તાચાલા અનહો ફરમાવે છે કે,

“ખુદાની નક્કી કરેલી અને બાંધેલી હુદ્દ થી કદી જુદો ન થા અને ખુદા ના દરેક અભ્ર (હુકમ) અને નલી (મનાઈ) નું ચુસ્તપણે પાલન કર. જો શરીઅતે બાંધેલી હુદ્દો માં તારા થી ખલલ પછોંચે તો તું સમજુ લે કે તું ફિલના માં પડી ગયો. જેશક ! શૈતાન તારી સાથે ખેલી રહ્યો છે. માટે તરત જ શરીઅત તરફ પાછો આવ અને શૈતાન થી દૂર થઈ જા અને તારા નફ્સ ની પૈરવી (અનુકરણ) ન કર. કેમકે જે હકીકત નું સમર્થન શરીઅત ન કરે, તે હકીકત બાતિલ છે”

(હવાલા માટે જુઓ :- તબકાતુલ-ઓલિયા, લેખક :- દમામ આરિફે બિલ્લાહ અદ્દુલ વહાબ શોઅરાની, જીવણ : ૧, પેઇઝ નં. ૧૩૧, પ્રકાશિત - દ્વારા)

● હુગ્ર પુરનૂર, ગોપે આગ્રમ દસ્તાગીર શાખ અદ્દુલ કાદિર જુલાની રદીઅલ્લાહો તાચાલા અનહો ફરમાવે છે કે :-
“તારા દીલ માં કોઈના પ્રત્યે દુશ્મની અથવા મોહલ્લાત નો અનુભવ થાય, તો તેને કુરાચાન અને હદીષ સમક્ષ રજૂ કર, જે તે કુરાચાન અને હદીષ મુજબ પસંદ કરવામાં આવે, તો તેને અપનાવ, નહીંતર તેને તજુ દે, કે જેથી તારી દર્શા મુજબ ન કોઈને દોષ્ટ બનાવ, કે ન કોઈને દુશ્મન બનાવ. અલ્લાહ તાચાલા ફરમાવે છે કે “વલા-તતાબેદ્દલ-હવા-ફ-ચુદિલોકા-અન-સલીલિલ્લાહે” અર્થાત :- “હવાહિશ ની પૈરવી ન કર, કે તને ખુદાની રાહ થી બહેકાવી દે”

(હવાલા માટે જુઓ :- તબકાતુલ-કુબ્રા, પેઇઝ નં. ૧૩૦)

વલી ની કરામત શું છે ?

● હુગ્ર પુરનૂર, પીરાને પીર, પીરે દસ્તાગીર, હઝરત સૈયદના અદ્દુલ કાદિર જુલાની બગાદાઈ રદીઅલ્લાહો તાચાલા અનહો ફરમાવે છે કે :-

“અલ-વિલાયતો-જિલ્લુન-નબુવ્યતો-વન્નબુવ્યતો-જિલ્લુલ-ઉલ્લિયતો-વ-કરામતુલ-વલીયો-ઇસ્તોકામતો-ફેઅલેહી-અલા-કાનૂનો-કવલિન-નાભીયો-સલ્લલ્લાહો-તાચાલા-અલેહે-વસલ્લમા”

-: અનુવાદ :-

“વિલાયત પરતવે (પ્રતિભિંબ) નબુવ્યત છે અને નબુવ્યત પરતવે ઉલ્લિયત (ખુદાઈ) છે. વલી ની કરામત એ છે કે તેનું કામ નભી સલ્લલ્લાહો તાચાલા અલયણે વસલ્લમ

ના ફરમાન ના કાનૂન મુજબ બરાબર હોય”

(હવાલા માટે જુઓ :- “બહૃતુલ-અસરાર” (અરબી)
લેખક:- ઇમામે અજલ સૈયદી અબુલ હસન નૂરદીન અલી
ઇઞ્ચને જરીર શતનૂર્ફી પેદજ નં. ૩૮, પ્રકાશિત :- ઇજુપ્ત)

શરીઅત ની મર્યાદા

● તમામ વલીઓ ના સરદાર, હુગ્ર પુરનૂર સૈયદના ગોધે આગમ, કુત્બે આલમ, રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“શરીઅતે મુહુમ્મદી સલ્લલ્હાહો તાતાલા અલયહે વસલ્લભ તે દીને ઇસ્લામ ના ઝાડ નું ફળ છે. શરીઅત તે પ્રકાશિત સુરજ છે કે જેની ચમક થી સમગ્ર વિશ્વ નો અંધકાર પ્રકાશ માં પલટાઈ ગયો. શરીઅત ની પૈરવી કરવા થી બંને જણાં ની ચાચાદત (ભલાઈ) પ્રાપ્ત થાય છે ખબરદાર ! શરીઅત ના વર્તુળ ની બહાર જતો નહીં અને શરીઅત વાળાઓ ની જમાઅત થી અલગ થતો નહીં”

(હવાલા માટે જુઓ :- “બહૃતુલ-અસરાર”(ઇજુપ્ત)પેદજ નં. ૪૯)

● હુગ્ર પુરનૂર, સૈયદના અદ્દુલ કાદિર જુલાની, કુત્બુલ કૌનેન, ગોધુસ્કલેન, રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“અકરબુત-તરકે-ઇલલ્હાહે-તાતાલા-અલ-લુગ્મો-કાનૂનાલ-ઉબૂદિયતો-વલ-ઈસ્તામ્સાકો-બો-ઉરવતિશ-શરીઅતે”

-: અનુવાદ :-

“અલ્લાહ તબારક વ તતાલા ની તરફ સૌથી નગરીક રસ્તો એ છે કે બંદગી ના નિયમો ને અને શરીઅત ની રસ્તી ને મગભૂતી સાથે પકડી રાખવું”

(હવાલા માટે જુઓ :- “બહૃતુલ-અસરાર”(ઇજુપ્ત) પેદજ નં. ૫૦)

હિન્દુ જુનેદ બગાદાદી ને તેમના પીરો આપેલી દુઅં

● હિન્દુ સૈયદના જુનેદ બગાદાદી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો ફરમાવે છે કે મારા પીરો તરીકત, હિન્દુ સિરી સકતી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો એ મને દુઆ આપી કે :-

“જાલકલ્લાહો-સાહેબા-હુદીખિન-સૂફીયંવ-વલા-જાલકા-સૂફીયન-કબલા-સાહેબા-હુદીખ”

-: અનુવાદ :-

“અલ્લાહ તાતાલા તમોને હદીખો નો જાણકાર કરીને સૂફી બનાવે અને હદીખ નો જાણકાર હોવા પહેલા સૂફી ન બનાવે”

(હવાલા માટે જુઓ :- “અહ્યાઉલ ઉલ્બૂમ” લેખક :- હુજ્જતુલ ઇસ્લામ હિન્દુ ઇમામ મુહુમ્મદ ગાગાલી, ભાગ-૧, પેદજ નં. ૧૩)

● હિન્દુ જુનેદ બગાદાદી ને તેમના પીરો-મુર્શિદ હિન્દુ સિરી સકતી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હોમા એ આપેલી દુઆ ની શરૂ માં હુજ્જતુલ ઇસ્લામ હિન્દુ ઇમામ મુહુમ્મદ ગાગાલી કુદેસા સિર્હુલ આલી ફરમાવે છે કે :-

“અશારા-ઇલા-અન્ના-મન-હસલલ-હદીપા-વલ-ઇલ્ભા-
ખુમા-તસવ્યફા-અફલહા-વ-મન-તસવ્યફા-કબલલ-ઇલ્ભે-
ખાતરા-બે-નિઝસેહિ”

-: અનુવાદ :-

“હિંગરત કિરી સકતીએ આ બાબતનો સંકેત કર્યો છે
કે જેણે પ્રથમ હદીષ અને ઇલ્ભ શિખ્યું, ત્યાર બાદ તસવ્યુફ
માં પગ મુક્યો, તો તે બલાઈ ને પહોંચ્યો અને જેણે ઇલ્ભ
હાસિલ કર્યા પહેલા સૂફી બનવાનો પ્રયત્ન કર્યો, તેણે સ્વંય
ને બરબાદી માં નાખ્યો”

(હવાલા માટે જુઓ :- “અહ્યાઉલ ઉલ્લૂમ” લેખક :- હુજ્જતુલ
ઇસ્લામ હિંગરત ઇમામ મુહમ્મદ ગમાલી, ભાગ-૧, પેદ્જ નં. ૧૩)

શરીઅત ને તજુ દેનારો કયાં પહોંચશે ?

સૈયેદુત-તાઅએફા, વલી-થે-કામિલ, હિંગરત જુનૈદ બગાદાઈ
રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો થી અર્ગ કરવામાં આવી કે અમુક
લોકો એવી માન્યતા ધરાવે છે કે “ઇન્નત-તકાલીફા-કાનત-
વસીલતુન-ઇલલ-વુસૂલે-ફ-કદ-વસલના” એટલે કે શરીઅત ના
એહુકામ તો વુસૂલ (ખુદા સુધી પહોંચવા) ના વસીલા હતા અને
અમો તો પહોંચેલા છીએં, એટલે કે હવે અમોને શરીઅત ની શું
અર્દૃતા છે ? આ સાંભળી હિંગરત જુનૈદ બગાદાઈ એ ફરમાવ્યું કે :-

“સદકૂ-ફીલ-વુસૂલે-વલાકિન-ઇલા-સકરિન-વલલગી-
ચસરોકો-વ-ચુના-ખચુમ-મિમ-મંચ-ચઅતકેદો-ગાલેકા-વ-
લવ-ઇન્ની-ભકીયતો-અલફા-આમિન-મા-નકસતો-મિન-
શાયદન-ઇલા-બે-ઉઝરિશ-શર્દી”

-: અનુવાદ :-

“તેઓ સાચુ કહે છે. તેઓ ઝરું પહોંચી ગાબેલા છે
પણ કયાં ? જહન્નમ માં. આવા અકીદા વાળાઓ કરતા તો
ચોર અને વ્યભિચારી સારા છે. જે હું હજાર વર્ષ નું આયુષ્ય
પામું, તો ફર્જો અને વાજિબો તો મોટી બાબત છે, જે નિઝલો
અને મુસ્તહલો નક્કી થયા છે તેમાં પણ હું શરીઅત ના
ચોગ્ય કારણ વગર હરગિઝ કોઈ જાતની કમી ન કરેં”

(હવાલા માટે જુઓ :- કિતાબ “અલ-ચવાકિત-વલ-જવાહિર-
ફી-અકાઇદિલ-અકાબિર” લેખક :- હિંગરત ઇમામ શોઅરાની
રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ભાગ-૧, પેદ્જ નં. ૧૩૮)

જાહિય તે હરગિઝ પીર ન ખતાવવો

● હિંગરત સૈયદી અબુલ કાસિમ કુશેરી રદીઅલ્લાહો
તથાલા અન્હો પોતાની કિતાબ માં સૈયેદુત તાઅએફા હિંગરત
જુનૈદ બગાદાઈ રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો નું કથન વર્ણન
કરે છે કે :-

“મન-લમ-ચહિફિઝલ-કુરાનાના-વ-લમ-ચકતોબલ-
હદીપા-લા-ચુકતદા-બેલી-ફી-હાગલ-અમ્રે-લે-અન્ના-ઇલ્ભોના-
હાગા-મુકચ્યદુન-ભિલ-કિતાબે-વસુન્જનતે”

-: અનુવાદ :-

“જેણે ન તો કુરાનાન ચાદ કર્યું કે ન તો હદીષ લખી
એટલે કે જે શખસ ઇલ્ભે શરીઅત થી વાકેફ નથી તેની ઇકતેદા
(અનુકરણ) ન કરવી અને તેને પોતાનો પીર ન બનાવવો
કેમકે આ ઇલ્ભે તરીકત સંપૂર્ણપણે કિતાબ અને સુન્જત

(કુરાન અને હદીષ) નો પાબંદ છે.

હવાલા માટે જુઓ : રિસાલા કુશેરીયા, લેખક :- હિત અભુલ
કાસિમ કુશેરી, પેઇજ નં. ૨૪, પ્રકાશક :- ઇજુપટ)

દ્વારા માં ઉડતો શખ્સ જો શરીરાત નો પાબંદ એક પ્રસંગ

એક વખત દ્વારા સૈયદના અભૂ યગીદ બુસ્તામી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો એ દ્વારા અમ્મી બુસ્તામી ના વાલિદે માજિદ રહેમતુલ્લાહે અલેહ થી ફરમાવ્યું કે ચાલો, તે શખ્સ ની મુલાકાત કરી આવીએ કે જેણે પોતાને વિલાયત ના નામે મશ્હૂર કર્યો છે. તે શખ્સ લોકોના આકર્ષણ નું કેન્દ્ર હતો અને તેની દ્વારા અને રિયાઝત પણ પ્રખ્યાત હતી. દ્વારા અભૂ યગીદ બુસ્તામી અને તેમની સંગાથે ના લોકો તે શખ્સ પાસે જયારે ગયા, તો તેઓએ જેણું કે તે શખ્સ કિંલા ની દિશા તરફ થુક્યો. દ્વારા અભૂ યગીદ બુસ્તામી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો પોતાના સાથીઓ સમેત ત્યાં થી પાછા ફરી ગયા અને તે શખ્સ થી સલામ પણ ન કર્યો. અને ફરમાવ્યું કે :-

“હાગર-રજુલો-ગાયરો-મામૂલુન-અલા-અદબિન-મિન-
આદાબે-રસૂલિલ્લાહે-સલ્લલ્લાહો-તાતાલા-અલેહે-વસલ્લમા-
ફ-કયફા-યકૂનો-મામૂનન-અલા-મા-યુદ્ધહે”

-: અર્થાત :-

“આ શખ્સ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો તાતાલા અલેહે
વસલ્લમ ના અદબો પેકી ના એક અદબ નું જયારે જતન

નથી કરી શકતો, તો તે જે ચીજ એટલે કે વિલાયત નો જે દાવો કરે છે તેનું જતન કેવી રીતે કરી શકે ?”

હવાલા માટે જુઓ :- “રિસાલા કુશેરીયા”, પેઇજ નં. ૧૫૩

દ્વારા માં ઉડતો શખ્સ જો શરીરાત નો પાબંદ
ન હોય, તો તેના થી પણ પ્રભાવિત ન થવું

● દ્વારા બા-યગીદ બુસ્તામી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“લવ-નગરતુમ-ઇલા-રજુલિન-ઓઅતિયા-મિનલ-
કરામતે-હિતા-ચરતકા-ફિલ-ખલાએ-ફલા-તગાઈ-બેહી-હિતા-
તળ્જૂર-કયફા-તજેદુનહુ-ઇન્દલ-અમ્રે-વન્નહિયે-વ-હિફજિલ-
હુદ્દે-વ-આદાબિશ-શરીરાતે”

-: અનુવાદ :-

“જો તમો કોઈ એવા શખ્સ ને જુઓ કે તેને કરામતો અર્પણ કરવામાં આવી હોય, ત્યાં સુધી કે દ્વારા માં પલોઠી વાળી ને બેસી શકતો હોય, તો તેનાથી પ્રભાવિત થશો નહીં બલ્કે એ જુઓ કે આ શખ્સ ફર્જ, વાજિબ, મકરૂહ, હરામ,
શરીરાત ની મર્યાદા અને શરીરાત ના નિયમો ના પાલન માં કેવો છે ?”

હવાલા માટે જુઓ :- “રિસાલા કુશેરીયા”, પેઇજ નં. ૧૮

ઉપરોક્ત કથન નો ભાવાર્થ એ છે કે જે કોઈ શખ્સ દ્વારા માં ઉડી શકતો હોય પણ જે શરીરાત નો પાબંદ નથી તો તે શખ્સ હરગીજ વલી નથી. કેમકે શરીરાત ની પાબંદી

વગર કદી પણ વિલાયત પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી.

- હિંસા સૈચાના અબૂ ઉસ્માન હીરી રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો કે જેઓ સૈચાનુત-તાઅફા હિંસા જુનેદ બગાદી રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ના સમકાળીન અને પોતાના સમય ના મહાન વલી છે તેમણે પોતાના ઇન્ટેકાલ ના સમયે પોતાના સાહિત્યાદા થી ફરમાવ્યું કે :-

“ખિલાફુસ્સુન્નતો-યા-બુનયા-ફીજ-ગાહેર-હુવા-અલામતુર-રિયાએ-ફીલ-બાતિને”

-: અનુવાદ :-

“એ ફરમંદ ! જાહેર માં સુન્નત ની વિરુદ્ધ નું કામ કરવું, તે મન ની અંદર રિયા (દંભ) હોવાનો પુરાવો છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “રિસાલા-કુશેરીયા”, પેઇજ નં. ૧૫)

કુરાન અને હદીષ ના સમર્થન વગર તસવ્યુફ નો સંકેત સ્વીકૃત નથી

- સૈચાનુત-તાઅફા હિંસા સૈચાના જુનેદ બગાદી રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ફરમાવે છે કે હિંસા સૈચાની અબૂ-સુલેમાન દારાની રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો એ ફરમાવ્યું કે :-

“રોબોમા-યકાઓ-ફી-કલબીન-નુકતતુમ-ભિન-નકતિલ-કવમે-અચ્યામન-ફ્લા-અકલેલો-ભિનહો-ઇલ્લા-બે-શાહેદયને-અદલયને-અલ-કિતાબો-વસ્સુન્નત”

-: અનુવાદ :-

“મારા દિલ માં અનેક વખત તસવ્યુફ નો કોઈ સંકેત

લાંબા સમય સુધી આવે છે પણ જ્યાં સુધી કુરાન અને હદીષ બે સાક્ષીઓ તેનું સમર્થન ન કરે, ત્યાં સુધી હું તેને સ્વીકાર કરતો નથી.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “રિસાલા-કુશેરીયા”, પેઇજ નં. ૧૬)

- જીજુ એક રિવાયત માં ફરમાવે છે કે :-

“રોબોમા-તનકતિલ-હકીકતો-ફી-કલબી-અરબીના-યવમન-ફ્લા-આફેનો-લહા-અન-તદખોલા-ફી-કલબી-ઇલ્લા-બે-શાહેદયને-ભિનલ-કિતાબો-વસ્સુન્નત”

-: અનુવાદ :-

“ઘણી વખત મારા દિલ માં તરીકત નો કોઈ નુકતો (સંકેત) ચાલીસ ચાલીસ દિવસ સુધી ખટકે છે પણ જ્યાં સુધી કુરાન અને હદીષ રૂપી બે ગવાઉ તેના સંગાથે નથી હોતા ત્યાં સુધી હું તેને મારા દિલ માં સ્થાન લેવાની પરવાનગી નથી આપતો.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “નફહાતુલ-ઇન્સો”, પેઇજ નં. ૨૭)

ઉપરોક્ત બન્ને કથનો દ્વારા પુરવાર થયું કે તસવ્યુફ, હકીકત, તરીકત કે મારેફત નો કોઈ ભેદ, સંકેત, કે કોઈ ઉકેલ જ્યાં સુધી શરીઅત ના કાનૂન મુજબ યોગ્ય પુરવાર ન થાય, ત્યાં સુધી તેને અપનાવવા માં નહીં આવે.

પોતાને બુલંદ દરજા સુધી પહોંચેલો સમજુને કચ્ચાલી સાંભળનારો શખ્સ કેવો છે ?

- બુલંદ રૂપી વલી, ધમામે તરીકત, હિંસા, સૈચાના અબૂ-અલી રૂપારી બગાદી રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો કે જેઓ હિંસા જુનેદ બગાદી રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ના

મહાન ખલીજાઓ પૈકીના એક ખલીજા છે અને તેઓની સમકક્ષ તરીકત નું ઇલ્મ અન્ય કોઈને ન હતું, તેઓ વિશે હિત આરિફ બિલાહ સૈયદના અભૂત-કાસિમ કુશેરી ફરમાવે છે કે :-

“હિત અભૂ-અલી રદ્દબારી બગદાદી થી સવાલ પૂછવા માં આવ્યો કે એક શાખ મગામિર (સંગીત) સાંભળે છે અને કહે છે કે મારા માટે હલાલ છે. એટલા માટે કે હું એવા દરજા સુધી પહોંચ્યો ગયો છું કે વાતાવરણ (સંજોગો) ના પરિવર્તન ની મારા ઉપર કશી અસર થતી નથી. આપે ફરમાવ્યું કે “નામ-કદ-વસલા-વલાક્ઝન-ઇલા-સકરિન” અર્થાત “હાં, તે પહોંચ્યો જરૂર છે પણ જહનનમ સુધી”

(હવાલા માટે જુઓ :- “રિસાલા-કુશેરીયા”, પેદજ નં. 33)

તસવ્યુફ શું છે ?

● હિત સૈયદી અભૂ-અદ્દુલ્લાહ મુહમ્મદ ઇદને ખફીફ દબી રદીઅલ્લાહો તાથા અન્હો ફરમાવે છે કે :-
“આતસસવ્યુફો-તસફિયતુલ-કુલૂબે-વ-ઇટેબાઉન-નાજીયે-સલ્લલ્વાહો-તાથા-અલેહે-વસલ્લમા-ફીશ-શરીઅતે”

-: અનુવાદ :-

“તસવ્યુફ એ છે કે દિલ ને સાફ કરવા માં આવે અને શરીઅત માં નભી સલ્લલ્વાહો અલેહે વસલ્લમ નું અનુકરણ (પેરવી) કરવા માં આવે”

(હવાલા માટે જુઓ :- “તબકાતે-કુલ્લા”, લેખક :- હિત ધ્મામ શેઅરાની, પેદજ નં. ૧૮)

● હિત સૈયદી અભૂ-કાસિમ નસરાબાદી રદીઅલ્લાહો તાથા અન્હો કે જેઓ હિત સૈયદના અભૂ બકર શિબી અને હિત સૈયદના અભૂ-અલી રદ્દબારી રદીઅલ્લાહો તાથા અન્હોમા ના સાથીઓ માં થી છે, તેઓ ફરમાવે છે કે :-

“આતસસવ્યુફો-મુલાઝેમતુલ-કિતાબે-વસ્સુન્નતે”

-: અનુવાદ :-

“તસવ્યુફ ની જડ એ છે કે કુરાન અને હદીષ ને મજબૂતી સાથે પકડી રાખવું”

(હવાલા માટે જુઓ :- “તબકાતે-કુલ્લા”, પેદજ નં. ૧૨૨)

શરીઅત નો પાલંદ જ સાચો સૂક્ષી છે

હિત શૈખુશુયુખ શહાબુદીન સુહરવર્દી રદીઅલ્લાહો તાથા અન્હો કે જેઓ સિલસિલા-એ-સોહર્વદીયા ના સરદાર છે તેઓ પોતાની કિતાબ “આવારિકુલ-મારારિફ” માં ફરમાવે છે કે :-

“કવમુમ-મિનલ-મફતૂનીના-લબેચૂ-લુબસાતસા-સૂફિયતે-લે-યન્સેબૂ-બેહા-ઇલસ-સૂફિયતે-વમા-હુમ-મિનસ-સૂફિયતે-લે-શાયદન-બલ-હુમ-ઝી-ગુરરિંવ-યાગામૂના-અન્ના-ગમાઇરોહુમ-ખોલેસત-ઇલલ્વાહે-તાથા-વ-યકૂલુના-હાગા-હુવગ-જફરો-બિલ-મુરાદે-વલ-ઇરતેસામે-લે-મરાસેમિશ-શરીઅતે-ઇલબતુલ-અવામે-વ-હાગા-હુવા-અચનુલ-ઇલ્હાદે-વાજિન્દેકતો-વલ-ઇબાદે-ફ-કુલ્લો-હકીકતુન-રદ્દતહશ-શરીઅતો-ફ-હીયગ-ગિન્દેકતો”

-: અનુવાદ :-

“અમુક ફિના માં સપડાએલા લોકોએ સૂક્ષીઓ ના

વેશ ધારણા કરી લીધા છે કે જેથી તેઓને સૂક્ષી તરીકે ઓળખવા માં આવે, પરંતુ તેઓને સૂક્ષીઓ થી કાંઈ લાગતું વળગતું નથી. બલ્કે તેઓ ઘમંડ અને ખોટા ભ્રમ માં એવો બકવાસ કરે છે કે તેઓના દિલ ખુદા તરફ થઈ ગયા છે અને તેઓજ મુરાદ ને પહોંચ્યા છે, અને શરીઅત ના નિયમો નું પાલન કરવું, એ તો સામાન્ય લોકો માટે છે (એટલે કે તેઓને શરીઅત ની પાલંદી ની ગુરુત્વ નથી) તો તેઓનું આ કથન સંપૂર્ણ અધર્મ, ઘૃણા ને પાત્ર અને ખુદા ની બારગાહ થી દૂર કરનારો છે. કેમકે જે હકીકત ને શરીઅત રદ કરે છે તે હકીકત નહીં બલ્કે બે-દીની છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “અવારિકુલ-મઆરિફ”, ભાગ : ૧, પેઝ નં. ૪૩, મિસ્ર)

● હિન્દુ શૈખુશુયૂખ શાહબુદીન સુહરવર્દી રદીઅલ્લાહી તચાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“વ-મના-ગહરા-લહુ-વ-અલા-યદેહિ-મિનાલ-મુખતરકાતે-વ-હુવા-અલા-ગાયરિલ-ઇલ્લેગમે-બે-એહકામિશ-શરીઅતો-નઅતકેદો-ઇનનહુ-ગિંદીકુના-વ-અન્નાલ-લગી-ગહરા-લહુ-મકરન-ઇસ્તેદરાજુન”

-: અનુવાદ :-

“જેના માટે અથવા જેના દ્વારા કોઈ ચમત્કાર જોવા માં આવે અને તે શાખસ શરીઅત નો પાલંદ ન હોય, તો તે શાખસ ગિંદીક (જૂઠો) છે અને તેના દ્વારા જે ચમત્કાર જોવા માં આવ્યો છે તે દંભ અને ઇસ્તિદરાજ છે”

નોટ:- ઇસ્તિદરાજ એટલે જેમ વલી દ્વારા કોઈ કરામત જાહેર થાય છે તેમ શૈતાની લોકો દ્વારા પણ ધણી વખત

એવું ચમત્કાર દેખાય છે. જેના થી આશ્રય થાય છે પણ તેવા ચમત્કાર ને કરામત નહીં બલ્કે ઇસ્તિદરાજ કહેવા માં આવે છે.

(હવાલા માટે જુઓ :- “નફહાતુલ-ઇન્સ-શરીફ”, લેખક :- હિન્દુ અલ્લામા જામી, રહેમતુલ્લાહે અલેહે, પેઝ નં. ૧૬)

● હિન્દુ સૈયદના હુજ્જતુલ ઇસ્લામ, ઇમામ મુહમ્મદ ગાજાલી રદીઅલ્લાહી તચાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“એક વર્ગ મારેફત પ્રાપ્ત થવાનો દાવો કરે છે પણ વાસ્તવિકતા એ છે કે મારેફત પ્રાપ્ત થવાનો તેનો દાવો ફક્ત નામ નો અને પોકળ છે. તે એવા ભ્રમ માં રાચે છે કે તે આગાલા-પાછલા બધા ના ઇલમ થી વધુ ઇલમ ધરાવે છે અને તે કારણસર તે તમામ ફકીહો, મુફ્સિસો અને મુહદ્દિષો ને હલકી નગર થી જુઓ છે અને તમામ મુસલમાનો ને તુચ્છ સમજે છે અને એવો દાવો કરે છે કે તે ખુદા સુધી પહોંચી ગયો છે પણ સત્ય એ છે કે તે અલ્લાહ ની નગરીક ફાજિર અને મુનાફિક છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “અહ્યાઉલ-ઉલ્લૂમ”, લેખક :- હિન્દુ ઇમામ ગાજાલી, રહેમતુલ્લાહે તચાલા અલેહે, ભાગ: ૩, પેઝ નં. ૨૨૦)

**વલી નું દરેક કથન અને કાર્ય શરીઅત
ના પ્રાજ્વે તોલવા માં આવશે**

આરિફે બિલ્લાહે, હિન્દુ સૈયદી મુહિયુદીન ઇંને અરબી રદીઅલ્લાહી તચાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“અનુભવ-ઇન્ના-મિગ્નાનશ-શરદીલ-મોદુઅતુન-ફિલ-
અંદે-હીયા-મા-બે-અચદિલ-ઓલોમાથે-મિનશ-શરીઅતે-ફ-
મહમા-ખરજા-વલીયુન-અન-મિગ્નાનશ-શરદીલ-મજકૂરે-મા-
વૃજૂદે-અકલિત-તકલુફે-વજબલ-ઇન્કારો-અલેહે”

-: અનુવાદ :-

“ખાત્રી પુર્વક જાણી લે કે શરીઅત ની મીગ્નાન (ત્રાજવું)
અલ્લાહે આ ધરતી માં નક્કી કરી છે અને તે ત્રાજવું શરીઅત
ના આલિમો ના હાથ માં છે. તો જ્યારે કોઈ વલી શરીઅત ની
તે મીગ્નાન ની બાહર નિકળે અને તેની અક્કલ સલામત
હોય, (એટલે કે મજગૂબ ન હોય) તો તેવા વલી નો ઇન્કાર
કરવો વાજિબ છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “ચ્યાક્ટિન-વલ-જવાહિર”, પેદ્જ નં. ૨૪)

● ઉપરાંત હિન્દુ મુહિયુદીન ઈજને અરબી ફરમાવે છે
કે :-

“અનુભવ-ઇન્નાલ-મુવાજિનાલ-ઓલિયાલ-
મુકમ્મેલીના-લા-તાજતાઉશ-શરીઅતા-અનાદન-ફ-હુમ-
મેહન્ફૂરૂના-મિન-મુખાલેફતિશ-શરીઅતે”

-: અનુવાદ :-

“ખાત્રી થી જાણી લે કે કામિલ વલીઓ શરીઅત ના
ત્રાજવા ની ચકાસણી માં ભૂલ કરતા નથી કેમકે તેઓ શરીઅત
ની વિરુદ્ધ નું આચરણ કરવા થી સુરક્ષિત છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “ચ્યાક્ટિન-વલ-જવાહિર”, પેદ્જ નં. ૨૫)

હકીકત અને શરીઅત એક બીજા માટે આવશ્યક છે

આસ્ટ્રેલિયા, હિન્દુ સૈયદી મુહિયુદીન ઈજને
અરબી રદીઅલ્લાહો તાત્ત્વા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“અનુભવ-ઇન્ના-અચનુલ-શરીઅતો-હીયા-
અચનુલ-હકીકતો-ધર્મશ-શરીઅતો-લહા-દાઇરતાનો-
ઉલિયા-વ-સુફ્લા-ફલ-ઉલિયા-લે-અહલિલ-કર્ફે-
વસુફ્લા-લે-અહલિલ-ફિકરે”

-: અનુવાદ :-

“જાણી લે કે શરીઅત નો ચશ્મો (ગરણું) જ હકીકત
નો ચશ્મો છે એટલા માટે કે શરીઅત ના બે દાઇરા (વર્તુળ)
છે. એક ઉપર અને એક નીચે. ઉપર નો દાઇરો એહલે-કર્ફ
માટે છે અને નીચે નો દાઇરો એહલે-ફિકર (એટલે કે ઇલમ
માં વિચાર-સંસોધન કરનારા) માટે છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “અલ-ચ્યાક્ટિન-વલ-જવાહિર”,
પેદ્જ નં. ૩૫)

● ઉપરોક્ત કથન ના અંત માં ત્યાં સુધી વર્ણન છે કે :-

“તે બંને દાઇરા એક બીજા માટે ગરૂરી છે.
બંને નું સંગમ અનિવાર્ય છે, પણ અમુક એવા લોકો કે
જેઓ ફક્ત બાહ્ય દ્રષ્ટી ધરાવે છે, તેવા લોકો શરીઅત અને
હકીકત બંને ને અલગ અલગ સમજુ રહ્યા છે”

શરીઅત વૃક્ષ છે અને હકીકત તેનું ફળ છે

અક્તાબે અરબા એટલે કે ચાર મહાન કુતુખો માં (૧) હુગ્ર પુરનૂર, પીરાને પીર, પીરે દસ્તાગીર, ગોપુલ આગમ હિંગરત સૈયદના શૈખ અદ્વુલ કાદિર જુલાની (૨) હિંગરત સૈયદ અહુમદ રીફાઈ (૩) હિંગરત સૈયદ અહુમદ કબીર બદવી અને (૪) હિંગરત સૈયદી ધિદ્રાલીમ પુરકી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અનછુમ ની ગણતરી થાય છે. વર્ણનીય ચાર મહાન કુતુખો પૈકી ના હિંગરત ધિદ્રાલીમ પુરકી રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“અશ-શરીઅતો-હિંયશ-શજરતો-વલ-હકીકતો-હિંયષ-ખમરતો”

-: અનુવાદ :-

“શરીઅત તે ઝાડ છે અને હકીકત ફળ છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “તબકાતો-કુભા”, પેઇજ નં. ૧૬૮)

ઉપરોક્ત કથન નો ભાવાર્થ એ છે કે ફળ વૃક્ષ પર જ આધાર રાખે છે. વૃક્ષ નું અસ્તિત્વ છે તો ફળ ની શક્યતા છે. જો વૃક્ષ જ કાપી નાખવા માં આવે તો પછી ફળ કરાં થી આવશે ? અમૂક બુદ્ધિ વિહોણા લોકો એવું કરે છે કે વૃક્ષ માં થી પાકા ફળો ખાય છે અને ફળ મેળવવા ના આનંદ માં તેઓ હશ્વદેલા બનીને એવા નિર્ણય પર આવે છે કે આપણા ને ફળ મળી ગયા છે માટે વૃક્ષ ને કાપી નાખો. તેવી જ રીતે તરીકત, હકીકત અને મારેફત એ શરીઅત ના વૃક્ષ ના

ફળો છે. જો કોઈ વ્યક્તિ તરીકત ના દરજાને પહોંચી જવાના ભ્રમ માં શરીઅત ને તજુ દેવાનું વિચારે છે, તો તે ફક્ત શરીઅત ને જ નથી તજ્ઞતો બલ્કે સાથે સાથે તરીકત થી પણ હાથ ધોઈ બેસે છે.

● હિંગરત સૈયદ અલી ખવ્યાસ ના મહાન ખલીફા હિંગરત સૈયદી અફગલુદીન રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હોમા ફરમાવે છે કે :- “કુલ્લો-હકીકતુન-શરીઅતુન-વ-અકસહુ”

-: અનુવાદ :-

“દરેક હકીકત શરીઅત મુજબ છે અને શરીઅત હકીકત મુજબ છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “મીગાને-શરીઅતુલ-કુભા”, પેઇજ નં. ૫૦)

● આરિફે બિલ્લાહ હિંગરત અલી ખવ્યાસ ના પીરો મુર્શિદ ઇમામ અદ્વુલ વહિલાબ શેઅરાની રદીઅલ્લાહો તાતાલા અન્હોમા ફરમાવે છે કે :-

“ઇલ્મુ-કશ્ફે-સહીહુન-લા-યા’ તી-ઇલ્લા-મુવાફેકન-લિશ-શરીઅતિલ-મુતહલ્લેરા”

-: અનુવાદ :-

“સાચો ઇલ્મે કશ્ફ હમેંશા શરીઅત ને અનુરૂપ જ હોય છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “કિતાબુલ-જવાહિરે-વદ-દુર્રે” લેખક :- ઇમામ શેઅરાની, પેઇજ નં. ૨૫૫, પ્રકાશિત : મિસ્ર)

● ઉપરોક્ત વલીએ મમ્દૂહ ફરમાવે છે કે :-

“જમીઓ-મસાબીહો-ઓલોમાઇઝ-જાહિરે-વલ-બાતિને-કદ-ઇટાફગત-મિન-નૂરિશ-શરીઅતો-ફમા-મિન-

**કવલિમ-મિન-અકવાલિલ-મુજતહેદીના-વ-મુકલ્લેદીના-ઇલા-
વ-હુવા-મુઅચ્યદુન-બે-અકવાલે-અહલિલ-હકીકતે-લા-શક્કા-
ઇન્દના-ફી-ગાલેકા”**

-: અનુવાદ :-

“ઓલોમા-એ-જાહેર હોય કે પછી ઓલોમા-એ-બાતિન હોય, બધા ના ચિરાગ શરીઅત ના નૂર થી રોશન છે. અને જેથી જ મુજતહિંદ ઇમામો અને તેઓ ના અનુયાયીઓ ના કથનો એવા છે જે શરીઅત ના નિયમો તેનું સમર્થન કરે છે અને આ બાબતે અમારા મત પ્રમાણો કશી જ શંકા નથી.”

● ત્યારબાદ આગળ ફરમાવે છે કે :-

“ઉમત ના સમગ્ર આલિમો ના દિલો ને હુગ્રૂરે અકદસ સત્ત્વલ્લાહો તથાલા અલયહે વસત્ત્વલમ ના કલ્બે અકદસ (પવિત્ર છદ્ય) થી જ મદદ પહોંચે છે. સમગ્ર વિશ્વ નો ચિરાગ હુગ્રૂર ના નૂરે-બાતિન ની શમાા થી રોશન છે.”

(હવાલા માટે જુઓ:- “મીગાને-શરીઅતુલ-કુદ્રા”, પેદજ નં. ૪૬)

સાહિબે કર્ષણ ને શૈતાન કેવી રીતે છેતરી ને ગુમરાહ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે ?

ઇમામે અજલ, આરિઝે બિલ્લાહ, હારત ઇમામ અદ્દુલ વહૃહાબ શેઅરાની રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ફરમાવે છે કે:-

“હુજ્જતુલ ઇસ્લામ ઇમામ ગાઝાલી અને અન્ય અકાબિરે તરીકત ના કથન મુજબ અલ્લાહ તથાલા એ શૈતાન ને એવી શક્તિ આપી છે કે સાહિબે કર્ષણ વ્યક્તિ આસ્માન, અર્શ, કુર્સી, લોહ, કલમ, વગેરે સ્થળે થી ઇલ્લે કર્ષણ હાસિલ

કરતો હોય છે ત્યારે શૈતાન તે સાહિબે કર્ષણ વ્યક્તિ ને છેતરવા માટે તેની સમક્ષ તે સ્થળ ની બનાવટી તરથીર ખડી કરી દે છે. તે શખ્સ તેને જોઈને એવું સમજે છે કે મારી સમક્ષ અસ્લ સ્થળ નું દ્રશ્ય છે, પણ વાસ્તવ માં તે શૈતાન નો ભ્રમ હોય છે, અર્શ, લોહ, કલમ, કુર્સી કંઈજ હોતું નથી. ત્યારબાદ તે વ્યક્તિ ને છેતરવા માટે તે બનાવટી સ્થળે થી પોતાનું શૈતાની-ઇલમ તેના તરફ ફેંકે છે. તે શખ્સ તેને ખુદા તરફ થી અર્પણ થાએલું સમજુને તેના પર અમલ શરૂ કરી દે છે. પરિણામ એ આવે છે કે તે શખ્સ તો સ્વયં ગુમરાહ થાય છે પણ પોતાની સાથે અન્યો ને પણ ગુમરાહ કરે છે. તેથી જ ઓલિયાએ કિરામ માં ના સરદાર ઇમામો એ કર્ષણ વાળા માટે વાજિબ કર્યું છે કે જે ઇલમ કર્ષણ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય, તેના પર અમલ કરતાં પહેલા તેને કિંતાબ અને સુન્નત એટલે કે કુરાખાન અને હદીષ સમક્ષ રજૂ કરે. જો તે ઇલમ કુરાખાન અને હદીષ ને અનુરૂપ હોય તો ઉત્તમ છે, નહીંતર તેના પર અમલ કરવું હરામ છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “મીગાને-શરીઅતુલ-કુદ્રા”, લેખક :- ઇમામ અદ્દુલ વહૃહાબ શેઅરાની, પેદજ નં. ૧૩)

શરીઅત સાથે તસવ્યુફ નું સુસંગત હોવું

ઇમામે અજલ, આરિઝે બિલ્લાહ, હારત ઇમામ અદ્દુલ વહૃહાબ શેઅરાની રદીઅલ્લાહો તથાલા અન્હો ફરમાવે છે કે :-

“અતસવ્યુફો-ઇન્જમા-હુવા-ગુબદતો-અમલુલ-અદ્દે-
બે-એહુકામિશ-શરીઅતે”

-: અનુવાદ :-

“તસવ્યુફ એટલે શરીઅત ના એહેકામ પર આધારિત બંદા ના અમલ નો ખુલાસો છે.”

● ત્યારબાદ ફરમાવે છે કે :-

“આતસવ્યુફો-તફરઉન-મિન-ઐચનિશ-શરીઅતે”

-: અનુવાદ :-

“ઇલ્લે તસવ્યુફ એટલે શરીઅત ના ઝરણાં થી નિકળેલી ગીલ એટલે કે તળાવડી છે.”

● ત્યારબાદ આગળ ફરમાવે છે કે :-

“જે પારખુ દ્રષ્ટી થી નિરક્ષણ કરશે તે જાણી લેશે કે ઓલિયા ના ઇલ્લ થી કોઈ પણ ચીજ શરીઅત ની મર્યાદા બાહ્ર નથી અને કેમ હોય ? કેમકે શરીઅત નું ઇલ્લ તેઓની સતત જાણકારી માં હોય છે. કારણ એ છે ખુદા સુધી પહોંચવા માટે શરીઅત જ તેઓના માટે માદ્યમ છે”

● ત્યારબાદ આગળ ફરમાવે છે કે :-

“તમામ ઓલિયા-એ-કિરામ આ બાબતે એકમત છે કે તરીકત માં સદર (પ્રમુખ) બનવાની લાયકાત તે શખ્સ જ ધરાવે છે કે જે ઇલ્લે શરીઅત નો સમુદ્ધ હોય અને શરીઅત ના ઇલ્લ ની સુક્ષમ બાબતો જેવી કે મન્તૂક, મફલૂમ, ખાસ, આમ, નાસિખ, મન્સૂખ, વગોરે ની જાણકારી ધરાવતો હોય. ઉપરાંત, અરબી ભાષા નો નિષ્ઠાંત હોય ત્યાં સુધી કે અરબી ભાષા ની કહેવતો, દ્રષ્ટાંતો, વર્ણન વિશિષ્ટતા જેવી વ્યાકરણ ની બાબતો થી પણ વાકેફ હોય. માટે દરેક સૂફી નું ફકીહ હોવું ગરું છે પણ દરેક ફકીહ (શરીઅત ના જાણકાર) માટે સૂફી હોવું ગરું નથી.”

(ઉપરોક્ત વર્ણનીય ચારેય કથનો ના હવાલા માટે જુઓ :- “તબકાતે-કુબ્રા” લેખક :- ધમામ અદ્દુલ વહૃહાબ શેઅરાની, પેઇજ નં. ૪)

● વર્ણનીય ધમામ અદ્દુલ વહૃહાબ શેઅરાની રદીઅલ્લાહો તાબાલા અન્હો અન્ય એક કથન દ્વારા ફરમાવે છે કે :-
“અલ-કશ્કુસ-સહીહો-લા-યાતી-દાઅેમન-ઇલ્લા-મુવાફ્કન-લિશ-શરીઅતે-કમા-હુવલ-મુકર્રેખીનલ-ઓલોમાઓ”

-: અનુવાદ :-

“ઇલ્લે કશ્ક ના નિષ્ઠાંત આલિમો ના હરાવ અનુસાર સાચો કશ્ક હમેંશા શરીઅત પ્રમાણે જ આવે છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “મીગાને-શરીઅતે-કુબ્રા” પેઇજ નં. ૧૩)

કરામત અને ઇસ્તિદરાજ ની ચકાસણી

હિન્દુત્વ કુત્બે રહ્ભાની, મહેબૂલે યજદાની, મહ્દૂમ અશરફ જહાંગીર ચિશ્તી સમનાની રદીઅલ્લાહો તાબાલા અન્હો કે જેઓ સિલસિલ-એ-ચિશ્તિયા, અશરફિયા ના સરદાર છે, તેઓ ફરમાવે છે કે :

“ખારિકે-આદતા-અગાર-અગ-વલી-મૌસૂફ-બા-ઓસાફે-વિલાયત-જાહિર-બુવદ-કરામત-ગોયન્-વ-અગાર-મુખાલિફે-શરીઅત-સાદિર-શવદ-ઇસ્તિદરાજ”

-: અનુવાદ :-

“એવા લોકો કે જેનું જાહેર શરીઅત ના એહેકામ મુજબ નું ન હોય અને તેઓનું બાતિન તરીકત ના નિયમો મુજબ ન હોય તો, તેઓ દ્વારા અક્કલ ને દંગ કરનાર બાબત (ચમત્કાર) જાહેર થાય, તો તેને ફરેબ અને ઇસ્તિદરાજ કહેવા માં આવશે હરિઝિયન્ તેને વિલાયત અથવા કરામત કહેવા માં નહીં આવે”

(હવાલા માટે જુઓ :- “નફલાતુલ-ઇન્સ” પેઇજ નં. ૧૮, તથા લતાઇફે-અશરફી પેઇજ નં. ૧૨૮)

● હિંગરત સૈયદી, શૈખુલ ઇચ્છામ અહુમદ જામી રદીઅલ્લાહી તથાલા અનહો એ સૈયદી ઝવાજ મોદૂદ ચિરતી રદીઅલ્લાહી તથાલા અનહો થી ફરમાવ્યું કે :-

“ઇલમ-આમોગ-કે-આહિંદ-બે-ઇલમ-મસાખર-એ-શૈતાન-અરત”

-: અનુવાદ :-

ઇલમ શીખ, કેમકે બે-ઇલમ આહિંદ શૈતાન નો મસાખરો એટલે કે ટીખળ ને પાત્ર છે.”

(હવાલા માટે જુઓ :- “નફલાતુલ-ઇન્સ” પેદજ નં. ૨૧૦)

કુરાન, હદ્દીપ અને બુગુગાને દીન ના મુખારક કથનો દ્વારા અહીં સુધી કરેલા વર્ણન થી પુરવાર થયું કે ઈમાન પછી શરીઅત ની પાંદી જ મુખ્ય છે. નિઃશંક, તરીકત, હકીકત અને મારેફત ના તરીકા પર આધારિત સુલૂક ની બાબતો પ્રસંશનીય છે પણ તે બધી બાબતો જ્યાં સુધી શરીઅત ની મર્યાદા માં છે ત્યાં સુધી જ સ્વીકૃત છે. શરીઅત ની સીમા રેખા ઓગળવા થી તે બાબતો વખોડવા પાત્ર છે પછી તેનું આચરણ કરનારો ગમે તે હોય. તેની કોઈ હેસિયત જ નથી. શરીઅત મુળ છે, શરીઅત જળ છે, શરીઅત અસલ છે. બલ્કે શરીઅત એક એવું વૃક્ષ છે કે તેમાં તરીકત, મારેફત અને હકીકત નામ ના ફળો પાક્યા છે. શરીઅત ના મહા-સમુદ્ર માં થી જ તરીકત, મારેફત અને હકીકત નામ ની નહેરો નીકળેલી છે અને તે બધી નહેરો શરીઅત ને આધિન અને અનુરૂપ છે.

અમુક ટોંગી લોકોએ પ્રજાને છેતરવા માટે એવી ખોટી માન્યતાઓ પ્રચલિત કરી છે કે તરીકત અને મારેફત ના માર્ગ ચાલનાર ને શરીઅત ની કોઈ ઝરણત નથી. આ એક શૈતાની વિચાર અને ભ્રમ છે. શરીઅત અને તરીકત માં એટલી સુસંગતા છે કે શરીઅત કદી પણ તરીકત ની વિરુદ્ધ નથી અને તે જ રીતે તરીકત કદી પણ શરીઅત ની વિરુદ્ધ હોઈ શકે જ નહીં અને જે કહેવાતી તરીકત ની બાબતો શરીઅત ની વિરુદ્ધ હોય, તે બાબતો જણત સુધી નહીં બલ્કે જહનનમ સુધી લઈ જનારી છે. ઓલિયા-એ-કિરામ ના મુખારક કથનો માં ત્યાં સુધી આદેશ છે કે કોઈ શખ્સ હવા માં ઉડી દેખાડે

અથવા પાણી ની સપાટી પર ચાલી બતાવે, પણ જો તે શખ્સ શરીઅત નો પાંદી નથી, તો તે શખ્સ હરગિઝ વલી નથી બલ્કે શૈતાન ના હાથ ની કંપુતલી છે. જે શૈતાન ના ઇશારે નાચીને સ્વચં ગુમરાહ થાય છે અને અન્યોને પણ ગુમરાહ કરે છે.

ટૂંક માં ફક્ત એટલુ કે શરીઅત તરીકત થી અલગ નથી અને તરીકત શરીઅત થી અલગ નથી. બલ્કે તરીકત, હકીકત અને મારેફત એ બધા તરીકા શરીઅત ની જ પેટા શાખાઓ અને ભ્રાન્યો છે. વંડુ મથક તો શરીઅત જ છે અને કદી પણ કોઈ શાખા પોતાના વડા મથક ના આદેશો નું ઉલંઘન અને અનાદર કરી શકે જ નહીં. માટે શરીઅત ના નિયમો, શરીઅત ની પાંદી અને તેના અનુકરણ ની મહત્વતા સમજો અને શરીઅત ની પગાંડી પર જ ચાલવાનો આગ્રહ રાખો અને જે લોકો શરીઅત ના પંથ થી વિપરિત પંથ પર તમોને ચલાવવા પ્રોત્સાહિત કરે, તેના થી બચો. ઈમાન ની સલામતી સાથે ચુસ્તપણે શરીઅત ની પાંદી અપનાવો તેમાં જ દીન, દુનીયા અને આખેરત ની ભલાઈ છે. જ્યાં સુધી શરીઅત ની પાંદી નહીં કરવા માં આવે, ત્યાં સુધી કંઈ પણ પ્રાપ્ત થવાનું નથી. સૂક્ષી, વલી, સાલિક, કશ્ફ, કરામત, એ બધુ શરીઅત ની પાંદી ના તુફેલ માં જ પ્રાપ્ત થશે અને શરીઅત ની પાંદી જ તરીકત, હકીકત, અને મારેફત ની મંજિલો સર કરવામાં સહાય રૂપ બનીને ખુદા સુધી પહોંચાડશે.

ખુદાએ તથાલા તેના પ્યારા મહેબૂબ સલ્લલલાહી તથાલા અલેહે વસ્તુલમ ના સદકા માં દરેક મોભિન ને ઈમાન ની સલામતી સાથે શરીઅત ની પાંદી કરવાની તોફીક આપે અને જુવન ના અંતિમ શ્યાસ સુધી તેના પર અડગ કાયમ રાખે.

આમીન

બે-જાહે સેચેદિલ મુર્સલીન

સલ્લલલાહી તથાલા અલેહે વસ્તુલમ

